

Tot pe loc, pe loc, pe loc!

EVENTIMENTS/5

Mașini americane la Craiova

ACTUALITATE/2

GALAȚI @ ROMÂNIA

ÎN TOTDEAUNA, PRIMII! ©

DIRECTOR GENERAL RADU MACOVEI

www.viata-libera.ro

54.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență conform Studiului Național de Audiență măsurate în perioada iulie 2006 - iulie 2007

VALUTA

Euro 3,7230 lei
Dolar 2,4117 lei

METEO

3° 13°
Galați
Cer predominant senin

FAMILIA/9
Concurs
Prietenii fără cuvinte

INTERIOR

NEO(PO)LITICĂ/7
Proiecte de vis
Duși cu telegondola

Liderul PAE, Ion Ștefan, crede că o telegondolă pe faleză - proiect pe care îl consideră fezabil - ar transforma Galațiul în... Constanța.

ECONOMIE/4
Mercurial

S-o dăm pe ulei!

Pentru a fi mai greu de făcut comparație, hipermarketurile pun în vânzare mărci diferite de ulei de floarea-soarelui.

MARTO OCULAR/10
Din dor de casă

A dat Roma pe capre!

După ce a muncit în Italia, un tânăr din Ghidigeni s-a întors acasă cu agoniseala și s-a apucat de crescut capre.

Un vis spulberat în Afganistan

EROU PENTRU O CASĂ

EVENTIMENTS/3

Criză în județ

A explodat mămașiga?

► Prețul semințelor de porumb a sărit la 21-22 de lei pe kilogram ► Anul trecut, aceeași marfă se vindea cu 6-6,5 lei

ECONOMIE/4

EDITORIAL

Katia Nanu
katia@viata-libera.ro

Trăim niște vremuri... Cum sunt, trebuie să spună fiecare, pentru că orice calificativ ar nedreptăți pe cineva. De altfel, e un timp al întrebărilor de tot felul, lucru pentru care au și sufocat talk-show-urile micul ecran. Pe toate canalele, moderatorii chestionează în stânga și în dreapta despre cauzele pentru care se petrec evenimentele mai mari sau mai mici, mai importante sau, dimpotrivă, absolut nesemnificative. Ultima întrebare este cea cu privire la violența manifestată în mai toate compartimentele vieții sociale din România. Recentul scandal, cel al întreruperii unui meci de fotbal, naște, firesc, alte întrebări. Cum a fost posibil, ce a generat reacția suporterilor, de ce legea abia înfiripată n-a dat, pe loc, roadele dorite? Precedentul la lovirea arbitrilor era creat de când hăul. Invecțiile din zonă și violența președinților de club, a reprezentanților forurilor din domeniu, a arbitrilor și jucătorilor între ei, a suporterilor diferitelor cluburi sunt un spectacol deja obișnuit. De altfel, noi suntem violenți în limbaj, și nu numai, cam peste tot acolo unde ne aflăm în treabă. Dacă președintele se ceartă zilnic cu premierul, acesta cu opoziția, miniștrii cu sindicaliștii, societatea civilă cu instituțiile statului, politicienii între ei, Oana Zăvoranu cu Prima Tv, Adriana cu Prigoană și iarăși președintele

cu ziaristiții, judecătorii, Dinu Patriciu și întreaga planetă, precedentele pentru scandal sunt create aprioric în mai toate colțurile societății românești. Sunt vremuri explozive în care pensionarii se bat pentru bilete la rețeaua de la Bruxelles, agricultorii ies în stradă, hoții nu mai fură fără să și lovească înainte cu pumnul, medicii tipă isteric la pacienți, de parcă ei ar fi vinovați că

Elodia rediviva

s-au îmbolnăvit, funcționarii îi ceartă pe contribuabili, în loc să le dea informații, toată lumea se războiește cu toată lumea, într-o devalmășie. România pare că se strămtează progresiv, românii nu mai au loc unii de ceilalți, legea devine interpretabilă și suficient de permisivă doar pentru unii, jena e un sentiment blamat și neavenit, prostul gust „care este” devine portdrapel al victoriei în domeniul popularității și ascendent politic. E o lipsă totală de respect pentru autoritate, pentru lege, pentru valoare și o dispărare a demnității naționale care naște, iarăși, întrebări zilnice. Inclusiv moartea unui tânăr soldat în Afganistan generează,

înaintea emoției, întrebări fără un răspuns plauzibil. De ce pleacă acești oameni, pentru un pumn de bani, să-și riște viața într-un război care nu le aparține? Iar dacă spui, simplu, pentru că în țară nu au nicio speranță să-și împlinească un vis irealizabil, ci un destin normal, de oameni care trăiesc civilizat, o cohortă de politicieni te contrazic cu fraze sfârșitoare. Pentru ei, întrebările nu există decât ca un suport pe care să se cațere în căutarea popularității care le asigură un scaun confortabil. De aceea, le pun singura întrebare pe care nimeni nu o mai pune și care mie mi se pare definitorie pentru felul în care merg lucrurile în țara asta unde dispar vinovații, dau peste unii averi astronomice, dreptatea are capul spart și promisiunile nu se respectă niciodată. O întrebare al cărui răspuns le-ar asigura un număr semnificativ de voturi. Unde este Elodia, stimabililor?

Cu medici entuziaști și dotări moderne

Maternitatea "Buna Vestire" a renăscut!

MEDICINĂ/8

Foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

AWARD OF EXCELLENCE
European
Newsprint
AWARD

INDEX

ACTUALITATE.....2 MAPAMOND.....6 MARTO OCULAR.....10
EVENTIMENTS.....3 NEO(PO)LITICĂ.....7 SPORT.....11
ECONOMIE.....4 MEDICINĂ.....8 VARIA.....12
EVENTIMENTS.....5 FAMILIA.....9 PUBLICITATE.....12-19

AGENDĂ.....20
MAGAZIN.....21
OBSERVATOR.....22

AGENDĂ.....20
MAGAZIN.....21
OBSERVATOR.....22

5194839610053061 05599

Adresa redacției:
str. Domnească nr. 68
TEL 460 620, FAX 471 028
redactie@viata-libera.ro

COTIDIAN INDEPENDENT
marcă înregistrată
auditat de Biroul Român de Audit
al Trajektor membru al Biroului
 Internațional de Audit al Trajektor

SINAXAR

S 22) Sf. Cuv. Mc. Vasile,
din Ancira; Sf. Mc. Calinic și
Vasilisa; Sf. Drosida
D 23) Cuv. Mc. Nicon și cei 199
ucenici ai lui

MAXIME

„Mai multe adevăruri,
nici un adevăr!”

Petre Țutea

INTERIOR

EVENTIMENTS/3

Concurs

Burse Kiwanis
în Franța

Gălățeanul
Gabriel Croitoru

A câștigat
vioara lui Enescu

Accident

Adrian Secieru
a fost transferat
la București

EVENTIMENTS/5

23 martie

Ziua Mondială
a Meteorologiei

FAMILIA/9

Paștele Catolic

Sărbătoare
de suflet

OBSERVATOR/22

Valentin Gheorghiu
a împlinit 80 de ani

Ultimul aristocrat
al pianului

DIN 25 MARTIE,
DE LA ORELE 06:00,
LA BRĂILA!
STR. RÂMNICU SĂRAT 92B

SELGROS
CASH & CARRY

DVD-P/DIVX DVD-902

- COMPATIBIL DIVX; MP3; CD-R/RW
- DVD-R/RW; DVD-R/RWVCD; SVCD; XVID
- S-VIDEO; SCART; RCA; COAXIAL
- SUBTITRĂRI MULTIPLE
- GARANȚIE 24 LUNI

IEȘIRE 5.1
DIVX
MP3

69,99
83,29 LEI CU TVA

Telverde:
08008-7354767
contact@selgros.ro
WWW.SELGROS.RO

Profitabil tau zilnic!

Până când va ronțai iepurași și ouă de ciocolată și va gusta cozonacul delicios făcut de bunica, micuțul Dominic, nepoțelul familiei Arbureanu, își antrenează dințișorii pe bara pătuțului.

FAMILIA

Sâmbătă - Duminică, 22 - 23 Martie 2008

9

VIAȚA LIBERĂ

Soții Arbureanu au fost de curând la Bruxelles, capitala europeană în care lucrează fiul lor. Nu au pierdut ocazia să se fotografieze în fața Parlamentului European.

www.viata-libera.ro

Paștele Catolic

Sărbătoare de suflet

În această noapte, catolicii gălățeni, adunați la Biserica Romano-Catolică „Sf Ioan Botezătorul”, vor rosti într-un glas „Cristos a înviat!”. Printre credincioșii care vor duce acasă Lumina Învierii se vor afla și soții Paraschiva și Dumitru Arbureanu. Cei doi și-au unit destinele acum 47 de ani. Dna Arbureanu este catolică, soțul ei, ortodox, iar cununia lor a fost catolică. Roma, Lourdes, Pârăul Rece, Cacica sunt locurile în care dna Paraschiva Arbureanu a fost în pelerinaj până acum. Urmează o nouă călătorie mult așteptată: Țara Sfântă.

Anca Melinte

anacam@viata-libera.ro

Puterea credinței

Dna Arbureanu ne-a mărturisit că de când avea șapte ani merge la Biserica Catolică din Galați. Provine tot dintr-o familie mixtă, mama ei, de etnie maghiară, fiind catolică, iar tatăl ortodox. „M-am căsătorit catolic, deși soțul este ortodox. Și pe cei trei copii ai noștri, și pe nepoți, i-am botezat catolic. Sfânta Fecioară m-a ajutat și am avut privilegiul să plec în pelerinaj la Roma, la Lourdes, la Medjugorje, fără să fi avut mulți bani. Pentru mine, biserica e mai mult decât casa. Nu-mi amintesc în cei 66 de ani ai mei să fi lipsit de la biserică duminică și în sărbătorile de poruncă”, ne-a spus dna Arbureanu, care vine zilnic la slujbe.

Cu sufletul curat

„Paștele e cea mai mare sărbătoare creștină și la ortodocși, și la catolici. Eu fac și Paștele ortodox, pentru că stăm între ortodocși. Dar pentru mine Paștele este o sărbătoare mai mult spirituală. Postul, rugăciunea și pomana ne eliberează de păcatele pe care le facem. M-a ajutat Dumnezeu și am ținut postul fără carne. Și nu mi-a fost deloc greu, deși sunt o mândricioasă. Am gătit pentru cei din casă carne, dar eu nu am pus gura. Am spus că, la câte mi-a dat Dumnezeu, măcar atâta sacrificiu să fac, să renunț la carne”, spune dna Arbureanu. În noaptea de Înviere merg cu toții la biserică și aduc lumina acasă. Chiar dacă țin mai mult la par-tea de suflet a sărbătorii decât

Soții Arbureanu acum 47 de ani, în ziua cununiei

asa cum e

Tânăr și celebru Arun va cânta la Favorit Tv

Tânărul tecucean de etnie romă, cu nume de vedetă indiană, Arun, va cânta în curând la Favorit Tv, în emisiunea lui Aurel Moldoveanu. Nu se poate să nu-l știți pe Arun Durancea, cunoscutul interpret de muzică ușoară în limbile romani și română, care a învățat să scrie și să citească, la maturitate, grație programului „A doua șansă”. Pentru că n-a vrut să se oprească la patru clase, a ajuns, la 28 de ani, în ultimul an de liceu la Grupul Școlar Industrial Tecuci. „Fără dascăli și fără Aurel Moldoveanu nu aș fi fost aici!”, jură Arun, căruia cunoscutul interpret gălățean i-a permis să îi cânte melodiile. Arun este olimpic la limba romani, cântă și s-a impus ca artist. L-ați văzut la „Caio, Darwini” și la „Ziua judecătii” pe Antena 1. Cel mai recent spectacol al lui Arun a fost de 8 Martie, la liceu. „Primăvară într-un colț de paradis adolescențin”, astfel putem vorbi despre spectacolul de interpretare de la Grupul Școlar Industrial Tecuci. Mesajul „Te iubesc... femeie!” a devenit lait-motiv. Arun Durancea a încântat publicul prezent în sală așa cum știe el să o facă: cu dăruire și iolaliat. Acordurile melodiei „Cât te-am iubit” au inundat încăperea cu iz de sărbătoare și voalurile de mirese adolescenține i-au ținut companie”, ne-a povestit dna profesoară Liliana Toader, care a asistat la spectacolul lui Arun.

Anca Melinte

Coșul zilei Iepurașul a venit la supermarket-uri

Chiar dacă oferta iepurașului nu este foarte generoasă, produsele pascale au apărut deja pe rafturile marilor magazine. Primele care și-au făcut loc în standuri au fost vopselele de ouă. Deși, conform tradiției, ouăle ar trebui să fie doar roșii, gospodinele au de unde alege la capitolul culori: verde, albastru, galben... Cel mai ieftin plic de vopsea costă cinci bani și este suficient pentru vopsirea a zece ouă. Că veni vorba de ele, mare atenție ce alegeți din supermarket-uri pentru că s-ar putea să le luați gata de omletă. Din cauza manipulării, coaja multora a cedat înainte de a apuca să le plătiți. Iepurașii și ouăle mai mari sau mai mici, cu sau fără surpriză, de ciocolată au preturi destul de piperate. 20 de lei costă un iepure mare, de ciocolată, îmbrăcat festiv în poleială aurie. Haioase sunt și cutiile în formă de oiță, umplute cu dropsuri sau drajeruri colorate. Cine nu are chef să piardă o zi încercând fără succes rețete de cozonaci îi poate achiziționa după preferințe și posibilități financiare. Cei mai ieftini cozonaci costă aproximativ 6-8 lei, iar cei mai scumpi sar de 10 lei. Sfatul meu ar fi să nu vă lăsați amăgiți de poza apetisantă de pe ambalajul cozonacilor din comerț. Pe afară e vopsit gardul, ce-i înăuntru nu seamănă uneori deloc cu ce și se prezintă la exterior!

Rețeta salvatoare Miel fără miros

Am auzit recent o rețetă ideală pentru cei care vor să guste friptura de miel, dar nu se pot împăca în ruptul capului cu mirosul de oaie al cărnii. Daă veți ține mielul într-un amestec din vin roșu, dafin și tot felul de mirodenii, parfumul care vă displace va dispărea și vă veți putea bucura doar de frăgezimea fripturii.

Școala mamei Primii dințișori

Medicii pediatri spun că în jurul vârstei de 6-9 luni apar primii dinți ai copilului și asta nu provoacă tulburări serioase în organismul pruncului. Există însă și copii care în această perioadă sunt mai nervoși, mai agitați, plâng mult, își rod degetele. Ba unora chiar le crește puțin temperatura și au scaune mai moi. Nu e cazul să vă alarmați, dar, dacă situația devine serioasă, mergeți cu copilul la medic.

Invitație Scrie-ne!

Dacă povestea ta de dragoste merită să fie aflată și de alții, dacă familia ta a trecut cu bine printr-o cumplită încercare, din care și alte cupluri ar avea de învățat, nu ezita să ne scrii! Scrie-ne și dacă ai nevoie de sfatul psihologului nostru pentru a ieși din impas. Ai propuneri, sugestii pentru pagina pe care o dedicăm familiei? Scrie pe adresa „Viața liberă”, strada Domnească nr. 68, pentru „Familie” sau pentru Anca Melinte ori pe adresa melinte_anca@yahoo.com!

la tradiții, de pe masa de Paște a familiei Arbureanu nu vor lipsi cozonacul, mielul, drobul și ouăle roșii.

Bucurii simple

Din sărbătorile copilăriei, dna Paraschiva Arbureanu își amint-

tește că, deși familia ei era mai puțin favorizată pentru că muncea doar tatăl, mama ei avea grijă ca de Paști familia să aibă de toate și hăinuțe noi. „Ne bucuram, pentru că eram copii mulți și amărâți. Acum ce haine să le mai cumperi nepoților, când ei toată ziua schimbă blugi?”, se întreabă retoric dna Arbureanu. Am întrebat-o, totuși, ce și-ar dori să-i aducă Sfintele Sărbători. „Știți, am ajuns să nu mai apreciez darurile trupei, probabil este și înțelepciunea vârstei. Bucuria cea mare este că pot veni zi de zi la biserică, și nu mă dor picioarele, ajut la curățenie, procur flori, spun Sfântul Rozariu. Slujbele și pelerinajele îmi dau putere”, ne-a mărturisit dna Arbureanu. Le urăm sărbători liniștite, sănătate, belșug și fericire membrilor familiei Arbureanu și tuturor creștinilor de rit catolic! Cristos a înviat!

Miracole la Lourdes

Pe 11 februarie 1858, în grotă de la Lourdes, Fecioara Maria i s-a arătat lui Bernadette Soubirous, o fetiță săracă în vârstă de 14 ani. A fost doar primul miracol, după care au urmat încă 18 apariții. Sfânta Fecioară a îndemnat-o pe fetiță să găsească un izvor în grotă. Apa acestuia captată într-un bazin are proprietăți vindecătoare miraculoase. Dna Paraschiva Arbureanu își amintește cu emoție experiența unică pe care a trăit-o la Lourdes: „Am intrat în bazin, iar când am ieșit eram uscată! Nu avem un strop de apă! Apa era foarte rece, dar nu mi-a fost frig sau frică. A fost greu drumul până în Franța, cu autocarul. Dar în ciuda drumului și a faptului că nu am ținut regim, diabetul nu mi-a crescut o linie!”.

Concurs

Prieteni fără cuvinte

► Două pisici aspirante la concursul „Prieteni fără cuvinte”

„Hei, soro, nu dormi pe creangă, doar nu te crezi vrăbiuță!”, pare să-i spună pisica șatenă, tovarăsei de leneveală, o brunetă. „Nu dorm, visez la premiul pus în joc la concursul <<Prieteni fără cuvinte>>. Cum, n-ai auzit ultima chestie supertare? „Viața liberă” și Fundația ROLDA, cu sprijinul Arcelor Mittal, au pregătit premii consistente pentru stăpânii de animale care vor ști să povestească despre noi în maxim 30 de rânduri. Câștigătorul locului I va primi 500 de lei, cel de pe locul secund - 300 de lei, iar locul al III-lea - 200 de lei. Se vor mai acorda și patru mențiuni a câte 50 de lei. Păi e fantastic! E drept, nu e vorba doar de noi, pisicile, ci și de câini, papagali, hamsteri, cobai, iguane, peștișori, broaște festoase, canari, și ce le-o mai da prin cap oamenilor să crească. Mă gândesc și salivez de poftă: îți dai seama căți ficăței de pui se pot cumpăra cu 500 de lei?”, pare să-i răspundă pisica neagră.

Nu știm dacă dialogul piscesc de mai sus este real, dar ar putea fi. Un lucru e cert, urmăriți de luni taloanele, trimiteți cel puțin unul insoțit de povestioara despre favoritul dumneavoastră necuvântător și participați la concursul nostru expediind plicul până pe 7 aprilie. Succes!

Text și foto: Anca Melinte

Moda la copii

Deux pieces de grădiniță

Nu e manechin profesionist, dar cu câtă grație și nonșalanță pășește larina, care vă prezintă o excelentă ținută casual de grădiniță. Costumul din stofă raiată, vernil, se asortează de minune cu dresurile albe, cu puișor galben. Pantofii sport cu talpă roz rimează perfect cu desenele de aceeași culoare de pe tricou, fustă și jachetă. O clamă pusă în păr desăvârșește o ținută de invidiat la vârsta de patru ani.

A.M. Foto: Ovidiu Amălinei

Elegantă la patru ani

BANI GREI
300 lei
pe săptămână!

Talon valabil pe perioada 17 - 23 martie

Nume: _____
Prenume: _____
Ocupație: _____
Adresă: _____

Telefon: _____
BI/CI: _____

Nr. 11 Sâmbătă

Premiile se revendică până la data următoarei extrageri.

OBSERVATOR

Sâmbătă - Duminică, 22 - 23 Martie 2008

22

VIAȚA LIBERĂ

Abonează-te la "Viața liberă"
Și plătești cu **40%**
MAI PUȚIN

www.viata-libera.ro

pe scurt

Profil de artist

Ultimul aristocrat al pianului

Renumitul pianist gălățean Valentin Gheorghiu a împlinit 80 de ani

Roxana Artene Penciu
roxana@viata-libera.ro

Valentin Gheorghiu

La 21 martie, în urmă cu 80 de ani, se naște, la Galați, Valentin Gheorghiu - cel care a fost supranumit și urmașul lui Enescu și Lipatti.

A început să cânte la pian la vârsta de cinci ani, iar la nouă ani avea deja o bursă de studii la Conservatorul Național Superior de Muzică din Paris. Cel care l-a remarcat dintru început a fost George Enescu, care îl recomanda ca pe „un talent rar care trebuie supravegheat îndeaproape”. La doar 15 ani debuta ca solist pe scena Ateneului Român sub bagheta lui George Enescu.

Artist de o forță interpretativă inegalabilă, Valentin Gheorghiu s-a dedicat pianului, construindu-și cu mîgălă și cu har concepția interpretativă originală și

valoroasă, dublată de o sensibilitate și o trăire emoționante. A concertat în țară și în străinătate, consolidându-și o carte de vizită impresionantă. A fost invitat pe cele mai mari scene din America, Europa și Asia. A întâlnit mari dirijori, artiști și colective orchestrale de renume. A fost mereu răsplătit cu elogi public și critici. A creat piese pentru care a fost răsplătit de către maestrul și mentorul său cu Premiul pentru compoziție.

Valentin Gheorghiu este de câteva decenii bune cel mai iubit și cel mai stimat dintre pianisti. Aparițiile sale pe scenă sunt adevărate sărbători. A trăit și trăiește înconjurat doar de muzică. Dacă el este considerat a fi ultimul aristocrat al pianului,

fratele său, Ștefan Gheorghiu, este cel mai pertinent și cel mai respectat profesor de vioară al românilor. Chiar și soția și fiica sa sunt pianiste și, din când în când, maestrul își răsfață publicul, invitându-le pe scenă și alcătuiind un fermecător trio pianistic.

Pe 27 și 28 martie, de la ora 19.00, la Ateneul Român, Orchestra Simfonică a Filarmonicii „George Enescu” va interpreta, într-un concert aniversar, câteva dintre creațiile sale, sub bagheta dirijorului Cristian Mandeal.

REFLECTIILE lui Costache

Nume fără renume

Mibai Costache
redactie@viata-libera.ro

- ▶ La începutul lui martie, Andreea Bănică a primit o mașină cam decapotabilă. Cum e stăpâna așa e și mașina - i se văd toate cele.
- ▶ Fiul Romaniței Ioan are o mașină de 3000 de euro. De jucărie, of course. Măi, dar pușcă de jucărie nu are?
- ▶ La cum arată Moni Columbeanu zici că Iri e fotbalist la Chelsea. Iar la cum vorbește Moni Columbeanu, zici că Iri e fotbalist la Tiligul Tiraspol.
- ▶ Cică și actorii de la Hollywood ar vrea să intre în grevă. Da' cred că mai întâi ar trebui să dea un casting să vadă care e mai bun pentru rolul principal. Abia aștept materialele de PR cu Monica Dean în grevă la Hollywood, Monica Dean în grevă de lux la Hollywood, Monica Dean în grevă la Hollywood, legată cu lanțuri de gardu' vilei lui Arnold sau bătându-se cu scutierii din Hollywood, în fața prefecturii.
- ▶ AM Prodan zboară săptămânal, în Germania, pe low cost. Cică face economii. La ce, la bune maniere?
- ▶ De ziua ei, Kitty Cepraga a primit cadou o mașină roz. Eu i-aș fi dat o mașină de spălat roz. Firește, o mașină de spălat roz de lux.
- ▶ Gina Pistol s-a hotărât: vrea silicoane. Poate avea de ales între silicoane și nici o mașină nouă.
- ▶ De aia și întreb: ce sunt "vacanțele de vis" în Maldive? Un drive test pentru silicoane.
- ▶ Niște hoți i-au spart mașina lui Pepe. I-au bătut mașina. S-au bătut cu mașina lui Pepe. Mașina lui Pepe a mâncat bătaie. Cred că e ceva greșit. Puteau și ei să scrie că mașina lui Pepe a mâncat o bătaie de lux. Da' la urma urmei ce, o fi și asta o fiță: BMW tunat artizanal.
- ▶ Moni Columbeanu a angajat un om care să îi care geanta. Nu e de glumă cu gențile... la cum mai umblă românii să jefuiască... parcă văd că va angaja un bodyguard pentru șoferul bodyguardului tipului angajat să îi care geanta. Săraca... încerc o ofensă dunăreană: nu s-ar urca în Logan nici dacă Iri ar cumpăra Renault-ul.

100 de lei pentru învățacei

CONCURS

săptămânal pentru elevi și studenți

Nr. 11

Carnet de note Viața liberă

Nume: _____
Prenume: _____
Unitatea de învățământ: _____
Clasa (Anul): _____
Telefon: _____

Ce notă ți dai ziarului tău astăzi?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Săptămâna 17 - 23 martie

Temă pentru acasă: completează, decupează și trimite într-un singur plic, pe adresa redacției (str. Domnească nr. 68) sau vino și depune personal, 6 carnete de note "Viața liberă", publicate de luni până sâmbătă inclusiv. Tragera la sorti pentru desemnarea premiantului săptămânii va avea loc în holul redacției, în fiecare vineri, ora 13.00, după extragerile concursului "Bani grei cu Viața liberă".

✓ Săptămânal trebuie să fi fost obținut cel puțin unul din următoarele rezultate: public sau peris.

Viața liberă

La prima oră, știri de ultimă oră

MARE DIFUZARE GALAȚI

tel: 0236 460395

E primăvară!

De strajă la magnolii

Au înflorit magnoliile, semn că primăvara chiar a venit, cu toate capriciile ei. Bătrânul C. Negri se bucură și el că, iată, a mai prins încă un an în picioare, în ciuda faptului că de îngrijire specială nu prea pare să fi avut parte.

S.A.T.
Foto: B. Codrescu

Angajăm vânzători de presă

cu carte de muncă

Salariu atractiv și comision din vânzare ziare VIAȚA LIBERĂ.

Relații la telefon 416911.

Merită să rămâi abonat la UPC!

22 lei pe lună

pentru abonamentul UPC TV Small, la reînnoirea contractului pe 2 ani

Ofertă specială valabilă în Galați până pe 31 martie 2008. Oferta nu se cumulează cu alte promoții și reduceri UPC. Prețul conține TVA.

tel: 0311001000 • www.upc.ro

THE HIT FACTORY

PRO FM 94.8

4 MARE DIFUZARE GALAȚI

MUZICA CE NU AM UITAT-O

Radio S

94,8 FM

STIRILE LOCALE WORLD SERVICE

Știrile TV Galați în PRIM PLAN

7.30, 8.30, 19.30

17.30, 18.30 și 22.00 pe TV Galați

mereu aproape

OBSERVATOR GALAȚI - BRAILA

DE LUNI PANA VINERI 06.40, 16.30 și 23.00

ARE BALTA PEȘTE! DAR AI CU CE SĂ-L PRINZI? VINO SĂ TE DOTĂM!

La magazinele "Vieții libere" din:

- ▶ Strada Domnească ("Parfumul Teilor")
- ▶ Strada Brăilei (Galacta)
- ▶ Strada Traian Vuia (Micro 40)

GĂSEȘTI:

- ▶ mulinete ▶ lansete ▶ vergi ▶ cârlige ▶ momeli ▶ de toate felurile ▶ de toate dimensiunile

tv internet tel
Simplu. Pentru fiecare.

După patru ani

Clint Eastwood revine

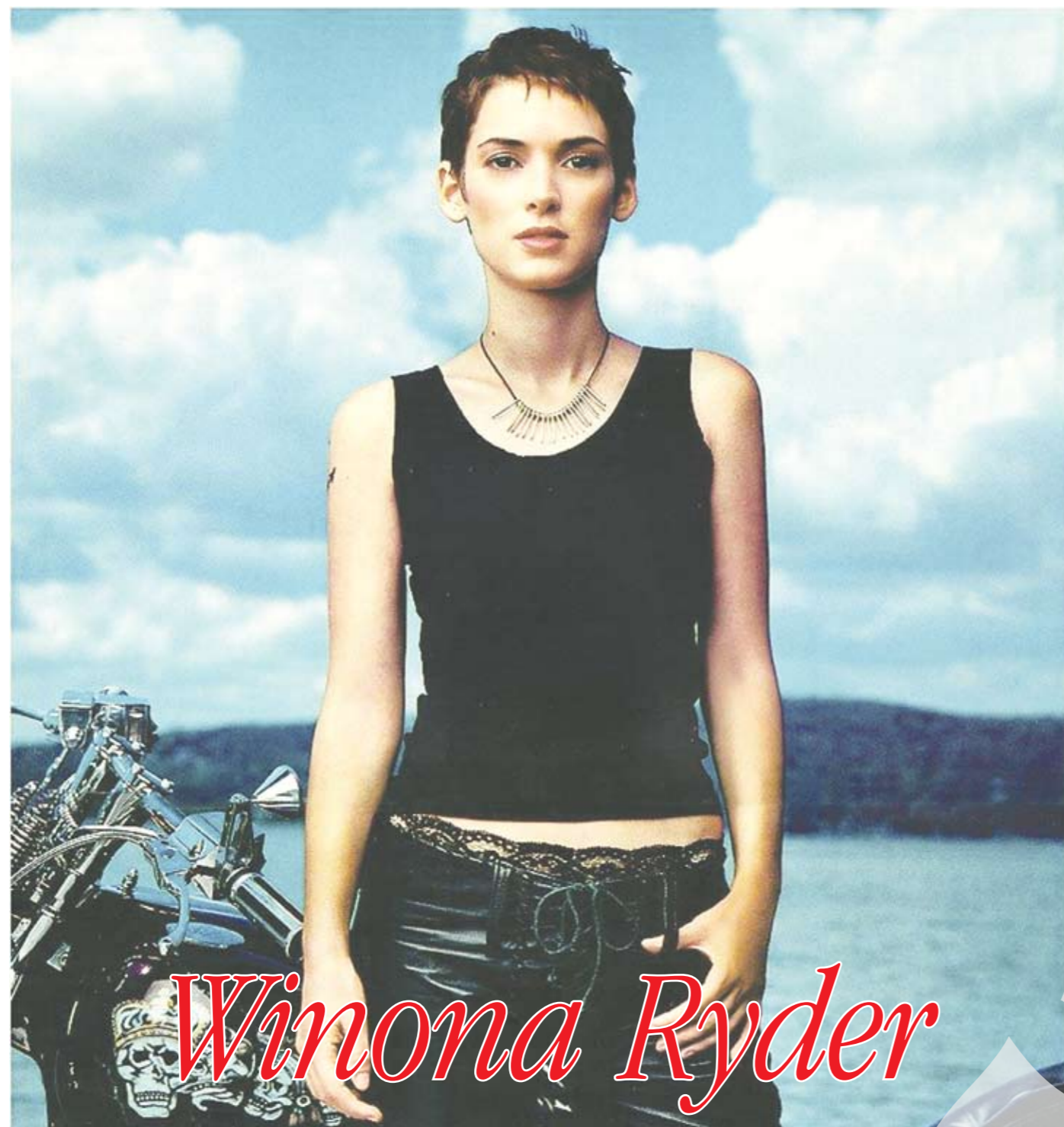
Ultima apariție a marelui actor și regizor a fost în 2004, în "Million Dollar Baby". Revenirea lui Eastwood o va reprezenta lungmetrajul "Gran Torino" pe care îl va regiza și în care va și juca, scrie Variety. Nu se cunosc deocamdată prea multe amănunte legate de scenariu, dar cei de la slashfilm se laudă că ar fi aflat ceva "tare": Gran Torino este al șaselea film din seria Dirty Harry. Faptul că împlinește 78 de ani în mai nu-l împiedică pe Eastwood să fie iarăși "dirty", se pare. Gran Torino are toate șansele să devină un viitor candidat la Premiile Academiei Americane de Film. Eastwood a luat până acum patru statuete Oscar, două dintre ele pentru regie ("Unforgiven" (1992) și "Million Dollar Baby" (2004)). Lansarea peliculei este programată pentru luna decembrie. În luna noiembrie se va lansa și "Changeling", regizat de Eastwood. Este o poveste despre răpirea unui copil, în care joacă Angelina Jolie și John Malkovich. Eastwood va regiza și "The Human Factory", film care prezintă povestea vieții lui Nelson Mandela.

Casă scumpă

Tiger Woods milionarul

Jucătorul de golf Tiger Woods, cel mai bine plătit sportiv al planetei, și-a achiziționat recent o casă cu vedere la ocean, pentru care a plătit nu mai puțin de 65 de milioane de dolari. Noua sa proprietate, care se numește "Pe ape", are nouă dormitoare, o cameră specială pentru ascultat muzică, sală de primire a oaspeților, bibliotecă, piscină și grădini amenajate chiar lângă ocean. Aceasta este a doua reședință în Statele Unite a lui Woods, după vila de 40 de milioane de dolari, deținută de sportiv în Florida. În plus, jucătorul de golf a investit o sumă frumușică pentru construirea unui palat înconjurat de un teren de golf, în Dubai.

Winona Ryder

Prinsă din nou la furat

La mai bine de șase ani de când Winona Ryder ocupa prima pagină a ziarelor din cauza unui furt dintr-un magazin, actrița pare să își fi recăpătat vechile obiceiuri. După cum informează Krone.at, vedeta a încercat să părăsească un magazin din Hollywood cu produse cosmetice pe care

nu le achitase. Winona a declanșat alarma unei farmacie după ce a "achiziționat" câteva produse. "Winona avea o sacoșă de lucruri, dar a declanșat alarma la ieșire. Când un paznic a oprit-o, a găsit machiaje pe care nu le plățise. Iar atunci când a fost întrebată, ea a răspuns că nu știe cum

s-a întâmplat așa ceva. Am luat produsele, iar ea a părăsit magazinul", a povestit un angajat. Agentul actriței a declarat că un astfel de incident nu a avut loc, dar când i s-a spus ca un angajat al farmaciei a confirmat, a promis să se mai intereseze.

Premieră

John din Cincinnati

Noul serial-dramă „John din Cincinnati” demarează în forță cu un prim sezon de zece episoade, luni 31 martie, începând cu ora 23:00, în exclusivitate pe Universal Channel România. Serialul este creat de David Milch, creatorul apreciatului serial HBO "Deadwood", împreună cu celebrul romancier "surf noir" Kem Nunn.

Derulat în orașul Imperial Beach, California, ultima porțiune excelentă pentru surf înainte de Tijuana, unde SUA

se întâlnește cu Mexic, iar apa se întâlnește cu țărâmul, „John din Cincinnati” spune povestea familiei Yost, un clan de surferi ale căror talente atletice uimitoare se transmit din generație în generație, însoțite însă parca de un blestem. Supremația și reputația familiei Yost, odinioară definite în curbură a unui val perfect, s-au erodat în ani de ghinioane, dependență și orgolii exagerate.

Sarah Jessica Parker

Fanii vor fi șocați de lungmetrajul "Totul despre sex"

Actrița Sarah Jessica Parker, starul din "Totul despre sex", a declarat că fanii serialului TV vor fi "șocați" de versiunea acestuia pentru marele ecran, în mare parte din cauza tonului serios pe care îl are acțiunea filmului, informează ContactMusic.co.uk.

Sarah Jessica Parker, în vârstă de 42 de ani, o interpretează atât în serial, cât și în lungmetraj, pe scriitoarea Carrie Bradshaw. Parker a declarat că iubitorii personajului

lui vor avea ocazia să vadă o parte diferită a poveștii strălucitoare din New York, insistând că puținii norocoși care au avut ocazia de a asista la avanpremierea filmului au fost "surprinși" de complexitatea acestuia.

De asemenea, Parker a făcut o aluzie la faptul că filmul ar putea avea premiera chiar la Festivalul de Film de la Cannes, care se desfășoară în luna mai.

Lumea Vedetelor

pag. 16

Winona Ryder Prinsă din nou la furat

Mandat de arestare Pentru "fiul" lui Indiana Jones

Un mandat de arestare a fost emis pe numele actorului american Shia LaBeouf, interpretul fiului lui Indiana Jones în cea mai recentă parte a francizei de succes, după ce acesta nu s-a prezentat la tribunal, unde era citat pentru că a fumat într-un loc în care acest lucru nu era permis, potrivit accesshollywood.com. Starul din "Transformers - Războiul lor în lumea noastră" și "Indiana Jones" a primit o citație în Burbank, California, pe 18 februarie, pentru că a încălcat legea privind fumatul în locurile publice.

Fiica lui Halle Berry

A primit numele de Nahla Ariela

Actrița americană Halle Berry a anunțat că fiica sa și a iubitului ei, top modelul Gabriel Aubry, născută pe 16 martie, va purta numele de Nahla Ariela Aubry, informează accesshollywood.com. Actrița americană Halle Berry, în vârstă de 41 de ani, a născut, pe 16 martie, primul său copil, o fetiță, la Centrul medical Cedars-Sinai din Los Angeles, SUA. În toamna lui 2007, aceasta a declarat în emisiunea lui Oprah Winfrey că i-a fost greu să rămână însărcinată, dar că i-ar plăcea să aibă mai mulți copii.

Bryan Adams

Revine cu un nou album și un nou turneu

Cântărețul canadian Bryan Adams revine cu un nou material discografic, intitulat "11", marcând astfel cel de-al unsprezecelea album de studio al său, informează casa de discuri Universal Music Romania. Potrivit casei de discuri, artistul își va promova noul album în cadrul unui turneu ce va dura 11 zile și va cuprinde 11 țări. Albumul "11" a fost lansat pe plan internațional pe 17 martie, la Polydor Records, și cuprinde piese ce poartă amprenta stilului ce l-a consacrat pe artist de-a lungul timpului.

Parafraze

Citate... adnotate

"Nu mai avem puterea să fim o oră pe zi singuri și inactuali."

G. Călinescu

Adică profunzi.

"Dacă voi muri, nu mă tem de viermi pentru că voi deveni cuvânt." **N. Stănescu**

O, dar ăștia îmbăloșează tot!

"În materie de credință, confuzia este mai rea decât ateismul."

P. Tușea

Mai viermănos de atât?

"Dacă mi s-ar întâmpla să țin adevărul în mână, i-aș da drumul să zboare, ca să-mi rămână bucuria de a-l căuta." **Emerson**

Da, da! Voluptatea descoperirii e unică.

"Sunt atât de simpatici, că îți vine să tragi apa după ei." **Eugen Barbu**

Barbu

Și dacă nu curge?

V. Ghica

„Devino”

Un adevărat detector de minciuni

Context și conținut verbal

Cel care minte îți va folosi cuvintele când va răspunde la întrebare, asta pentru a-și câștiga timp să își inventeze minciuna. Dacă îl întrebi "Tu ai spart vaza?". Îți va răspunde "Nu, nu eu am spart vaza" decât printr-un simplu nu, asta și pentru a părea mai convins. Unii mincinoși evită minciuna nefăcând afirmații directe. Mai degrabă sugerează răspunsurile decât să spună ceva direct. Persoana care minte va încerca să fie mai naturală decât în mod normal, adăugând detalii nesemnificative pentru a te convinge. Nu se simt bine cu perioadele de tăcere în conversație. Cel care minte nu va folosi pronume în propoziții și va vorbi fără inflexiuni ale vocii, în tonalități monotone. Când cel care vorbește este sincer, va pune accent pe pronume mai mult decât pe celelalte cuvinte din frază.

Alte semne ale unei minciuni

Dacă crezi că cineva te minte, atunci schimbă subiectul în mijlocul povestirii sale. Cel care minte va fi fericit să vorbească despre altceva și vei vedea că imediat este mai relaxat. Dacă ar fi fost sincer, ar fi fost jignit de schimbare și ar fi vrut să-și ducă povestea până la capăt. Folosește umorul sau sarcasmul pentru a evita un subiect.

1839: prima gazetă brăileană

Penescu și ziarul său - "Mercur" (I)

Cu o prefață de Perpessicius, I. Semilian scotea în 1927 „Istoricul presei brăilene de la 1839 până la 1926 cu aspecte din trecutul politic, economic, comercial și cultural al Brăilei”. Se inspira din Ion Bianu, director al Bibliotecii Naționale și nota că „întâia gazetă brăileană” apărea pe 18 decembrie 1839, după ce primele gazete românești își făceau apariția în 1829. Craiova și Brăila erau însă însemnate pentru apariția primelor jurnale de provincie. „Mercur” era jurnal „comercial” al portului Brăilei, scos în limba română însă cu caractere chirilice. Mai târziu, ziarul apare și în grecește, iar din 1841, în ediție italiană, sub numele „Mercurio – giornale de comercio”. În 1848, anul Revoluției, își schimbă numele în „Mercuriu – jurnal de politică, literatură și comerț”, scos în întregime în grecește. O limbă a mișcării de eliberare în Balcani. Și să nu uităm că „literatura” înflăcăra pe atunci patriotismul cititorilor.

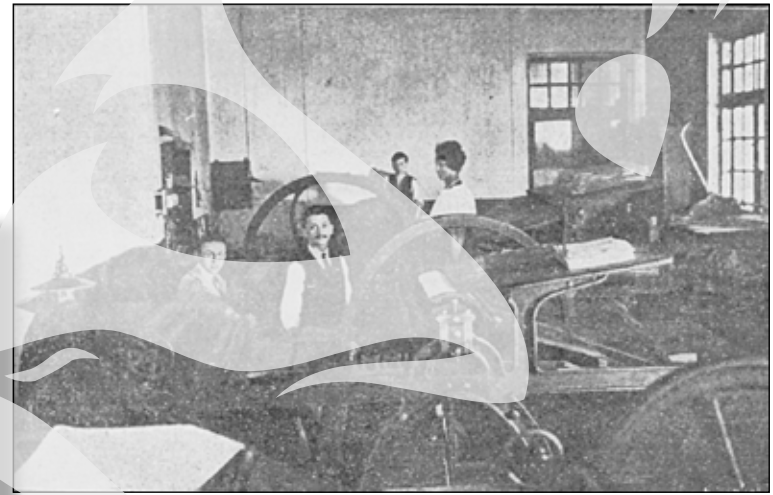
Prima gazetă comercială românească

Redactat de Ioan Penescu, „se pare” că „Mercur” a fost prima gazetă comercială din țările românești, după ce cu doi ani înainte Zaharia Karcalachiu a scos la București prima foaie de anunțuri comerciale, consemnează I. Semilian în a sa istorie a presei brăilene. După „Mercur”, Brăila vedea alt ziar economic, în 1861, „Tromba mercantile”. Penescu era însă plecat de un deceniu din oraș...

„Părăsește, mâhnit, Brăila”

„Analele Brăilei”, numărul 1,

din ianuarie-martie 1935, anul VII de apariție - „Revistă de cultură regională” - publica, sub semnătura inginerului Gh. T. Marinescu, o contribuție interesantă la completarea biografiei lui Ioan Penescu, editorul primului ziar brăilean. „Nou contribuții la cunoașterea activității lui” continua, aflăm din articol, documentarul semnat de I. Vărtosu tot din „Analele Brăilei”, nr. 3, din anul II de apariție. Penescu a trăit la Brăila între 1832 și 1844. Vărtosu menționa că, după 12 ani în slujba culturii brăilene, editorul „părăsește, mâhnit”, orașul și se „retrage” (!) la București, angajat de mitropolitul Neofit ca profesor la Seminar. Acolo predă Agricultura, Logica și Gramatica practică. Nu și-a găsit poate destui cititori brăileni?

Tipografie brăileană – fotografie reprodusă din „Anuarul General al Orașului și Județului Brăila” – 1922, scos în Atelierele Grafice „Expresul”, ale ziarului cu același nume, ale lui Sotir Constantinescu și G. Vernescu

Pentru că îl întâlnim mai târziu încercând să vândă o altă publicație, tip magazin, în Transilvania și luptându-se cu cenzura austriacă... de la Galați.

La București: editor de carte bisericească

Din același articol aflăm că în cartea „Boabe de grâu”, publicată de T. P. Păcescu, scria că Penescu devine în 1851 director al tipografiei mitropolitului Nifon. Tipografia de la București era de fapt „vechea tipografie muntenească dela Târgoviște, odată cu strămutarea Mitropoliei la București, în 1678”. La 1745, i se zicea „Tipografia domnească”. Lăcașul a fost închis în 1836, dar este reînființat, de către mitropolitul Nifon, în 1852, sub numele „Tipografia Cărților Bisericești”. Într-o înștiințare de genul promo-

țiilor de astăzi, Penescu anunța pe cei interesați că dacă și alte tipar-nițe scoteau carte bisericească, din mâinile lui ieșea carte ieftină și „pe hârtie bună”.

Autorul menționează că Penescu a deschis la Brăila, în 1839, tipografia unde a tipărit primul ziar brăilean – „Mercurul”, nume care trimitea la zeul Comerțului, Mercur. De altfel, ziarul era unul comercial.

Istoricul Nicolae Iorga publica în a sa „Revistă istorică”, între aprilie și iunie 1935, un articol semnat de C. Golner: „O contribuție la istoria ziaristicii românești”. Referințele, extrase din arhivele vieneze, sunt extrem de interesante și tratează apariția altei publicații scoase de Penescu: „Econoama Română sau Jurnal pentru dame”. Dar despre aceasta vom vorbi mai târziu.

Victor Cilincă

Români din România

Mihai Costache

*Un hoț din Baia Mare a fost prins la furat și s-a aruncat pe geam. Corect. Dacă tot e să zboare, să zboare acum. Vine summitul NATO și ăia nu glumesc cu zburatul. Ar fi culmea să ne prindem hoții cu awacs-u', pe radar. *Semimatriomonală: directorul unui liceu este acuzat că trăiește o frumoasă poveste de dragoste cu o elevă. Ba chiar au și cursuri la seral. Bravo lor! Numai dragostea adevărată poa' să țină o elevă lângă un cadru didactic. Păi, la ce salarii sunt în învățământ, la cum se dau alocațiile și la ce pensie îl așteaptă pe director... *Polițaii au găsit într-un palat țigănesc de lângă București niște mitraliere și câteva pistoale. Hopa... ăștia au renunțat la săbii, că s-au prins că nu-s highlanderii. La ce palate au, mă gândeam că își asumă direct moștenirea tactică geto-dacă, aruncând din creneluri coșulețe cu vipere și cazane cu apă

clocotită. Da' se vede treaba că nu prea folosesc apă caldă. *Cică Băsescu l-a sunat pe Busuioc, după concurs, să îl felicite. Nasol moment. L-a rupt la roaming.

*România este pe locul doi în lume la criza forței de muncă. Avem locuri de muncă, dar pa-

Trebă grea: distribuitorii de gaze vor să crească prețurile. E bine. Este foarte bine. Dacă vor să ne ia și mai mulți bani mărind prețurile la gaz înseamnă că nu măsluiesc facturile chiar atât de mult.

tronii nu găesc oameni pe care să îi angajeze. Nu se mai îngheșuie nimeni nici să candideze sau să voteze. Românii nu se mai îngheșuie decât la hipermarketuri. Cred că singurii care își caută un loc de muncă sunt cei care au deja, că nu le ajung salariile. *Doi agenți de la Poliția Rutieră din Arad au luat șpăgi de la un alt polițist, sub acoperire. La naiba, le-am spus să doarmă-n mașini în timpul turei. Nu câștigă bani

din șpăgi da' măcar pleacă acasă odihniți. În loc să ia șpăgi, mai bine să doarmă. Zău! Să le dea, pentru patulare, rulote. *Cam trei sferturi dintre români cred că Justiția îi avantajează pe bogați. Greșit. Nu-i avantajează pe cei bogați. Îi avantajează pe cei

bogați și darnici. *Muncitorii de la Nokia și-au anunțat șefii că vor primă de miel. Adică să capete și ei ceva, acolo, din partea firmei. Păi, dacă finlandezii nu sunt finlandezi și nu le dau câte un miel, parcă văd că s-au romanizat scandinavii și le dau ăstora primă ceva pixuri, brichete, șepci, promoționale, de-astea.

*Tipii de la Ministerul Transporturilor vor să termine canalul Dunăre – București. Păi,

tot Bucureștiul ar trebui umplut de canale. Toată lumea să circule cu bărcuțe, skyjet-uri sau, pentru transportul în comun, chiar banana, de la Costinești. Că numai cu infrastructura fluvială scapi de șmenurile cu asfaltările. *O tanti din Brașov s-a dus la doctor să își facă analizele și-a aflat că e moartă de trei luni. Din hârtii, nu din analize. Așa e sistemul sanitar, ca-n filmul cu noaptea morților vii. Chestia e că în alea trei luni, femeia a trăit și a muncit și și-a văzut de trebă. **Morala:** în România, morții nu mai votează. În schimb, plătesc impozite. *Trebă în București: o șoferiță a dat cu Matizu'ntr-un autobuz. Păi numai prin autobuze nu văzusem mașini parcate. În rest... *Un sfert dintre medici vor să plece la muncă în străinătate. O fi un rezultat al luptei împotriva corupției din spitale și nu ne dăm noi seama.

Cu lingurița sau cu polonicul?

Din prinosul vegetalelor

Vitamina E se găsește în vegetale, nuci și semințe.

Vitamina K se găsește în vegetale cu frunza verde închis (varză de Bruxelles, brocoli, varză, spanac, sparanghel) și în soia.

Vitaminele din complexul B se găsesc în vegetale verzi, cereale integrale și nuci.

Vitamina C se găsește într-o mare varietate de vegetale și fructe printre care spanac, brocoli, tomate, căpșuni, kiwi și cartofi.

Mineralele

Sunt substanțe anorganice care se găsesc în sol și roci. Plantele absorb mineralele în timpul creșterii, în timp ce animalele le preiau din dietă. Mineralele, de asemenea, se împart în două clase: macroelemente – care sunt necesare în cantități mari, ca de exemplu: calciu, magneziu, sodiu, potasiu și fosfor, și oligoelemente – care sunt necesare în cantități foarte mici, precum fier, zinc, iod, seleniu și cupru.

Calciu se găsește în cantități mici în vegetale cu frunza verde închis, precum spanac și crezon.

Magneziul se găsește în vegetale cu frunza verde închis, ca de exemplu varză și brocoli.

Potasiul se găsește în majoritatea fructelor și vegetalelor.

Fierul se găsește în kiwi, căpșuni, tomate, urzici.

Cuprul se găsește în vegetalele verzi.

Seleniul se găsește în cereale și portocale.

Se observă că niciun fruct și niciun produs vegetal nu conține toate vitaminele și mineralele de care avem nevoie, motiv pentru care protecția maximă se obține consu-

mând o mare varietate de fructe și vegetale. Recomandările nutriționiștilor se referă atât la cantitate, cât și la diversitate, ba mai mult se consideră că, culorile diferite indică în general combinații diferite de nutrienți, deci trebuie consumat un „curcubeu” de fructe și vegetale zilnic.

Organizația Mondială a Sănătății recomandă minimum 400 g de fructe și vegetale zilnic în afară de cartofi și alte bulboase cu amidon, Institutul Național de Sănătate din S.U.A. recomandă minimum cinci servinguri (porții) pe zi de fructe și vegetale combinate, iar specialiștii australieni consideră sănătos consumul a cinci tipuri de vegetale și două tipuri de fructe zilnic.

O porție poate fi formată din:

- un fruct de mărime medie – măr, pară, banană, portocală
- o felie de fruct mare – pepene, mango, ananas
- un pumn de struguri sau doi pumni de cireșe
- o linguriță de fructe uscate
- un pahar de 100 ml de suc de fructe sau vegetale
- o salată
- 100 g de vegetale – mazăre, morcov, brocoli.

Un exemplu de cum am putea consuma cele cinci servinguri de fructe și vegetale zilnic (în afară de alte alimente) ar fi:

La micul dejun – un pahar de suc de grapefruit roz

În cursul dimineții – un pachetel mic de caise uscate (în loc de ciocolată)

La prânz – o salată

Seara – o garnitură cu mazăre și sparanghel și un desert cu căpșuni.

Prof.univ.dr.ing.Viorica Maria Macovei

MARI MAESTRI

Fără vicii erau doar niște oameni comuni

Louis Hector Berlioz

Hector Berlioz (1803–1869) s-a născut în Franța într-o familie de intelectuali care i-a cultivat gustul pentru literatură. Familia sa l-a înscris la facultatea de medicină, însă după un an a renunțat și s-a înscris la conservatorul din Paris. Cea mai reușită operă a sa este Simfonia fantastică în care împletește pasiunea pentru muzică cu cea pentru literatură, dar mai ales este o oglindire a viciilor sale. Eroul acestei opere este imaginea sa deghețată: supraviețuind unei supradoze de narcotic, cade în vise ciudate. Pe 11 septembrie 1827 Berlioz a mers la reprezentația lui Hamlet la Paris Odeon, operă în care actrița Harriet Smithson a jucat rolul Ofeliei. Copleșit de frumusețea și carisma ei, Berlioz se îndrăgosti fără scăpare și cum fata nu-i răspundea la avansuri, a scris simfonia fantastică din dorința de a-și exprima disperarea. Domnișoara Smithson s-a simțit flatată și s-a căsătorit cu Berlioz în 1833. Programul pe care Berlioz l-a scris pentru această operă spunea astfel: Un tânăr muzician de o sensibilitate morbidă și cu o imaginație ardentă într-un paroxism de disperare din dragoste încearcă să se otrăvească cu opium. Drogul este prea slab ca să-l omoare, dar îl transpune într-un somn greoi însoțit de viziuni ciudate. Senzațiile, simțămintele, și amintirile sunt traduse în creierul său bolnav în imagini și idei muzicale. Simfonia denotă excesele de nebulie și viciile lui Berlioz. Era clar că acesta era dependent de opium, morfină, codeină și papaverină, toate folosite în medicină pentru a ușura durerea și a produce somn. Este un tranchilizant cu efect de drog. Pe lângă alcool, opiumul era drogul cel mai popular în secolul al XIX-lea printre artiștii care aveau nevoie de o stimulare a creativității.

Mari muzee ale lumii

Pinacoteca di Brera din Milano

Muzeul se află amplasat în spatele clădirii Teatro alla Scala - una dintre monumentele celebre ale Milanului, alături de Catedrala Santa Maria Nascente și de Mănăstirea dominicană Santa Maria delle Grazie – și își trage numele de la cartierul în care se află, al lumii boeme și al restaurantelor. Clădirea acestuia a fost inițial o școală a iezuiților, printre arhitecți numărându-se Ricchini, tatăl și fiul, recunoscuți pentru stilul baroc. Aici s-a adunat o colecție de artă, s-a inaugurat o școală de pictură și Biblioteca Nazionale Braidense, fondată de împărăteasa Maria Tereza în 1770 (și deschisă pentru public în 1786), ce deține peste un milion de volume.

Pinacoteca a cunoscut cea mai mare creștere a numărului exponatelor (care a ajuns la 600), când a început secularizarea averilor mănăstirești din nordul Italiei, sub domnia lui Iosif al II-lea, fiul Mariei Tereza. Mănăstirile au fost închise,

bunurile bisericești expropriate și tablourile din altare transportate la Galeria Brera, unde urmau să îndeplinească scopuri estetice mai degrabă decât religioase. Muzeul este dedicat, în principal, tablourilor create între secolele al XIII-lea și cel de al XVIII-lea. Majoritatea sunt pictori italieni, nume celebre și mai puțin cunoscute. Între aceștia: Donato Bramante, Bernardino Luini, Andrea Mantegna (taboul înfățișându-l pe „Sfântul Bernardino din Siena”), Lorenzo Lotto (emoționanta „Pieta”), Veronese, Tintoretto, Piero della Francesca („Fecioara cu Pruncul înconjurată de sfinți”) – unul dintre influenții pictori ai Renașterii timpurii italiene; Rafael (cu lucrarea „Logodna Fecioarei”) – considerată una dintre capodoperele sale de început), Caravaggio, Tiepolo și Bellotto. Ultima din cele 38 de săli adaugă marii picturi italiene a Renașterii și Barocului portrete și naturi moarte și adăpostește, de asemenea, pic-

tură de gen din secolul al XIX-lea care nu se deosebește cu nimic de cea contemporană din restul Europei; una dintre cele mai noi lucrări din colecție este o pictură a primăverii de Giovanni Segantini, cel care a primit o educație artistică serioasă la Academia Brera. Muzeul deține și puține lucrări ale „neitalienilor”, respectiv cele semnate de Rembrandt, Rubens, Bruegel cel Bătrân, Jordanes și Van Dyck.

Pinacoteca este unul dintre muzeele mari ale Italiei și mulți

Clădirea muzeului Pinacoteca di Brera

il asociază Milanului ca „Uffizi”, Florenței.

(După: „100 cele mai frumoase muzee ale lumii” București, Editura BIC All)

Virgil Guruianu

Istoria la...
Telefunken

Stradivarius, made in Romania

Pentru lutierul Al. Apăteanu, constructor român de violine, viole și violoncele, meseria nu era un simplu "violon d'Ingres", ci o chemare, un meșteșug la graniță cu arta. Iar truda sa avea o finalitate... încântătoare. Timp de zece ani, cât a trudit până și-a desăvârșit opera, a avut pe rând: eșecuri, reîncercări, primele bucurii, succes. Despre el se spunea nu numai că a călcat pe urmele lui Amati și Stradivarius, dar că și i-a întrecut.

Violinele lui aveau o formă nouă, invenție proprie, iar violoncelele, urmând forma violinelor, aveau un sunet "ingeresc". Toți instrumentiștii cărora le-a dăruit o violină sau un cello puteau depune mărturie în acest sens. Cassado, de exemplu, celebru violinist, și-a exprimat uimirea și admirația pentru un cello pe care A. Apăteanu l-a dăruit Majestății Sale Carol al II-lea în 1937. Se știe că el cânta pe un Stradivarius, însă a spus că preferă un Apăteanu.

Visul lui era să dăruiască Filarmonicii un număr de 80 de instrumente de coarde "Apăteanu" (între care 12 viole, 12 violoncele și 15 violine) – deoarece niciodată o orchestră nu a avut instrumente construite de același maestru – mai ales român!

O fi reușit? Cert e că, la data publicării acestor informații în 1938, în revista "Radio Adevărul", lucra la ele "cu o pasiune bolnavă"...

„Amprenta” României

Semnalul de pauză la radio trebuia să fie amprenta postului, pentru identificarea lui de oriunde ar fi fost ascultat. În 1931, Radio România avea ca semnal melodia „Șapte găște potcovite”, iar în 1933, „Hai lileto-n deal la vie”...

Cea mai bătrână amatoare de radio

În Danemarca anulul 1937 trăia o bătrână de 104 ani (născută deci în 1833), surdă complet, dar pentru care sunetele ce veneau din cutia radioului nu erau un mister, căci apucase să se îndrăgostească de această invenție miraculoasă încă de pe vremea când auzea. Faptul că trăia într-o lume a tăcerii n-o împiedica să stea tot timpul în preajma cutiei fermecate care îi provoca o fericire deosebită numai văzând-o... (va urma)

Violeta Ionescu

Prin închisorile comuniste

Cursa de la Galați la Jilava

Țarul de la Gara de Nord

Când trenul s-a oprit ne-am dat seama că suntem în Gara de Nord, după zgomotul cărucioarelor. Vagonul a fost dezlegat de la trenul de pasageri și tras pe o linie secundară separată unde se găsea un loc special amenajat pentru debarcarea deținuților și urcarea lor în ducele ce îi transportau la Jilava. Am fost descătușați și coborâți din vagon într-un țarc împrejmuit cu sârmă ghimpată și păziți de zece gardieni înarmați cu mitraliere. Aici ne aștepta un autocamion Molotov pe care era amenajată duba pentru transportul nostru. În interiorul dubei se găseau mai multe dulapuri din lemn pe măsura unui om și într-unul din acestea am fost împins. Era un fel de sicriu pe verticală. La mijlocul dulapului se afla o scândură pe care am fost obligat să mă așez atunci când gardianul a închis ușa dulapului cu cheia. Stăteam în șezut, iar picioarele erau fixate în scândura ușii ținându-mă blocat așa încât nu mă puteam mișca.

Pe drumul liniei de centură spre Jilava, denivelat și plin de gropi, duiapul se balansa din cauza zdruncinăturilor, când pe stânga, când pe dreapta, dar nu cădea sprijinindu-se pe pereții de fier ai dubei. Acest lucru mi-a provocat numeroase lovituri încât umerii mei s-au învinețit. Fiind o iarnă

cu un ger năprasnic de ianuarie, în timpul deplasării care a durat aproximativ două ore am înghețat fiind imobilizat și îmbrăcat cu hainele noastre subțiri de vară.

Toaca de la Jilava

După oprirea mașinii am auzit puternice lovituri produse de soldații instalați în turnurile de pază din jurul închisorii care se semnalizau între ei. Această semnalizare se făcea prin lovituri cu un ciocan într-o țeavă de fier. Era vestită toaca de la Jilava – de unde expresia – Bate toaca la Jilava. În noapte se auzeau strigăte puternice pe care le-am înțeles ușor. Acestea conțineau următoarele cuvinte:

“Caporal de schimb la mine, restul stai pe loc!”

Neștiind că este vorba de schimbarea gărzii, m-am înspăimântat considerând că este o comandă împotriva noastră. Duba a fost deschisă, iar noi am fost încolonați în fața ei. Spre noi se îndreptau mai mulți gardieni, subofițeri de Securitate, conduși de un căpitan care avea pe braț banderola de ofițer de serviciu. Am aflat mai târziu că acesta era vestitul căpitan Ștefan, spaima Jilavei.

Printre injurături și insulte, căpitanul, ironic, a dat ordin la doi plutonieri, să ne încălzească, deoarece “eram rebegiți de tot”

după afirmația lui. Cei doi plutonieri ne-au ordonat să ne deplasăm pe un drum înghețat și după aproximativ o sută de metri ne-am oprit.

În fața noastră luminată puternic într-o groapă imensă, se ridicau zidurile închisorii, pe frontispiciul căreia scria:

“Fortul 13 Jilava”

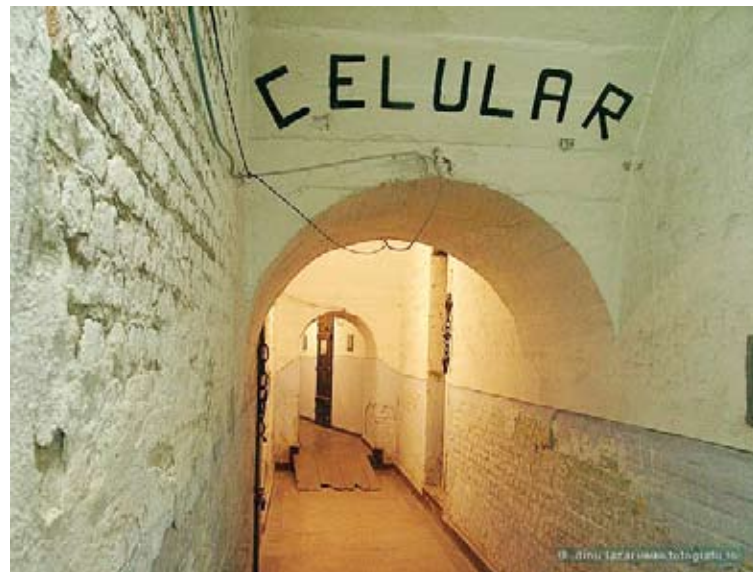
Fortul 13 făcea parte din complexul de fortificații construit înaintea primului război mondial în jurul Bucureștiului. Clădirea era ridicată din cărămidă roșie în interiorul unei gropi adânci de 15 metri, iar deasupra era acoperită cu

un strat de șase metri de pământ pentru a fi protejată de obuzele dușmane. Noi ne aflam pe un teren în fața gropii unde cei doi plutonieri ne-au poruncit să executăm comanda “culcat, sculat” și “târâș marș” pe solul înghețat pentru a ne încălzi. După aproximativ zece minute niciunul dintre noi nu ne-am mai putut mișca, iar cei doi plutonieri s-au năpustit asupra noastră aplicându-ne lovituri cu bastoanele de cauciuc.

Șerpăria din Fortul 13

A venit și căpitanul Ștefan care după ce ne-a “încurajat” cu mai multe lovituri de picioare, pentru a se încălzi, a ordonat să fim duși la “ȘERPĂRIE”. Șerpăria era o construcție auxiliară situată în afara fortului, pentru primirea deținuților înaintea înmatriculării. Pereții erau înghețați, iar în încăperea se afla urină și fecale al căror strat ne depășea glezna piciorului (deoarece stratul de fecale și urină îngheța gardienii aruncau periodic căldări cu fecale). În aceste condiții am stat până dimineață, când urma să fim înmatriculați și introduși în închisoarea din fort. Contactul dur cu Jilava mi-a mai diminuat optimismul și m-a convins că în închisorile comuniste trebuie să te aștepti din rău la mai rău, ele fiind destinate “să distrugă dușmanul de clasă contrarevoluționar”.

Prof. Dan Meran

Aveți idei?

Părerea dumneavoastră contează

Spațiul acesta vă este dedicat. Vreți să comunicați? Scrieți și noi vom publica. Aveți idei interesante pe care vreți să le împărtășiți și celorlalți? Nu trebuie decât să trimiteți la redacția „Viața liberă” (str. Domnească nr. 68) sau pe mail (redactie@viata-libera.ro sau katia@viata-libera.ro) textul propus și noi îl vom publica.

Scrisoarea săptămânii

Nimic nu se întâmplă fără motiv

16000 \$? O sumă mare, greu de strâns acum câțiva ani, când s-a început colec-

țarea de bani pentru construirea unei biserici ortodoxe române. Noi am putut să o strângem

în câteva zile (sau poate doar o zi!). Nu vreau să fiu patetic, dar se pare că nouă ne este dat să ducem "crucea" punerii temeliei unei biserici ortodoxe române. Aici, la mii de kilometri de România și fără ajutorul nimănu. Doar noi. Doar Dumnezeu. Doar credința rămasă. E de necrezut. Nu este prima dată când românii de aici se adună ca degetele unei mâini, și trag în aceeași direcție. Este însă prima dată când preotul nostru a arătat că vrea să facă ceva, că vrea să lăsăm ceva... E greu să-i faci pe toți să înțeleagă, dar cred că celor care până acum nu au ajutat prea mult biserica din diferite motive ("nu vreau să plătesc salariul preotului" sau "ce a făcut el pentru noi"...), acum sunt puși în fața faptului împlinit și li s-a arătat că acum e momentul să ajute, și unde au ajuns banii dați. Cu toții avem copii (sau vom avea), dar nici unii din cei născuți aici nu au fost botezați în altă religie... este un semn că noi cei puțin trebuie să ducem ortodoxia (religia în care noi am fost botezați) mai departe și mai târziu, peste ani, să spunem nepoților "și eu am fost aici când s-a fă-

cut Biserica asta". În România când treci pe lângă o biserică aprinzi o lumânare sau măcar îți faci cruce. Aici, de câte ori am făcut asta? Credem că nu avem nevoie de Biserică? De Dumnezeu? Ne înșelăm, avem copii, sau vom avea, avem părinți aici, îmbătrânim....

Gândiți-vă că cei ce au ajuns aici, în SUA, au răzbit, au dat dovada unor personalități puternice și chiar dacă pe lungul drum pe unii i-am pierdut (chiar dacă în scrisori/telefoane trimise, înainte de a ajunge în America au spus multe și nevrute) ei sunt bineveniți oricând într-un locaș sfânt, românesc, locaș la care noi, cei rămași, ne-am hotărât să punem umărul...

PS: Sper să nu supăr (prea) mulți, dar oricum a fost ceva de nedescris. 16000\$? Nimic nu se întâmplă pe lumea asta fără un motiv. Celor care nu recunosc/nu înțeleg, să citească printre rânduri și... vor înțelege.

Să ne ajute Dumnezeu în tot ce ne-am propus.

Costel Stoian
(Nashville, SUA)

Efectele migrației

Europeni de nevoie

Impactul migrației, atât asupra societății din care cetățenii pleacă, dar și asupra celei în care ajung, este extem de mare. Și noi știm despre ce vorbim, de vreme ce România este un spațiu european care s-a confruntat cu acest fenomen în fiecare epocă a istoriei sale, dar mai ales în cea modernă și contemporană.

O combinație de rădăcini occidentale (latine) și de credință răsăriteană (ortodoxă) a transformat România într-un teren propice dezvoltării unei culturi bogate, cu aspecte care se completează reciproc în mod armonios. Astfel, în ciuda unei majorități covârșitoare de cetățeni de etnie română (89,5 la sută), România a fost întotdeauna un model de înțelegere. În provinciile istorice Banat și Dobrogea, comunități locale cu reprezentanți a până la 14 minorități sunt ceva obișnuit.

Ca membru al Casei Regale a României și în calitatea mea de Reprezentant Special al Guvernului, am fost în contact permanent, în ultimii șapte ani, cu comunități de acasă și din străinătate. Astăzi, după ce pot spune că am vizitat toate colțurile țării mele, dar și multe dintre țările unde emigrează românii

și nu numai, câteva concluzii se impun. Una se referă la numărul extraordinar de mare de oameni care pleacă din Europa de Est în căutarea unei slujbe mai bine plătite sau pentru a studia într-una dintre universitățile din Vest. În majoritate, aceștia sunt tineri. Fenomenul înseamnă beneficiul imediat al unui nivel de trai mai ridicat pentru familiile acestor oameni. Două milioane de români lucrează acum în Spania și Italia, trimit bani acasă și își largesc, chiar pe termen scurt sau mediu, orizontul așteptărilor. Copiii lor au parte de școli mai bune și de vacanțe mai bune, în timp ce adulții își schimbă mentalitatea, se adaptează la nou și, întorși acasă, transferă un nou standard de viață întregii comunități. Dar asta nu e tot. Emigranții aduc de multe ori, în societățile-gazdă, o nouă energie, entuziasm și flexibilitate, un plus de adaptabilitate și motivație, de care beneficiază țara-gazdă. În ultima mea vizită în Spania, am aflat că cei mai activi copii din școlile primare sunt cei români și că aceștia, de multe ori, sunt cei mai motivați să învețe și chiar își însușesc forma corectă a limbii spaniole mai repede și mai bine decât copiii spanioli.

Un ambasador al ortodoxiei

O altă concluzie este aceea că oamenii despre care vorbeam devin, de voie, de nevoie, europeni mai repede decât cei rămași acasă. Sunt obligați să vorbească o limbă străină, o deprindere în general absentă în Europa de Vest. Trebuie să se adapteze la un model diferit de societate, la altă cultură și tradiții diferite, fapt care este, în sine, printre scopurile declarate ale Uniunii Europene (unitate în diversitate). Acești oameni sunt forțați să învețe cum să aibă un rol și în comunitate, nu numai în familie, așa cum s-a întâmplat și încă se întâmplă în Europa

Orientală. Numai un exemplu: în Spania, numai în regiunea Castilla La Mancha, au fost create în doi ani 84 de asociații ale românilor, compuse din tineri care nu mai fuseseră implicați, acasă, în asemenea activități. Ceea ce demonstrează că a trăi împreună, așa cum vrem s-o facem în Europa, înseamnă a-ți uni speranțele, înțelegerea pentru cel de lângă tine, generozitatea, simțul responsabilității și puterea exemplului personal.

Radu, Principe de Hohenzoller-Veringen

Expresii celebre "Războiul stelelor"

În 1977, regizorul american George Lucas realizează primul film din trilogia „Războiul stelelor”, un basm științifico-fantastic, cu o rețetă comercială impresionantă, în măsură să confere dimensiuni mitologice unor întâmplări spectaculoase, și semnificații profunde unei țesături scenaristice lejer ancorate în naivitate și simplism artistic. Succesul este asigurat de un aspect captivant: „A pus bazele unui film tehnologic în care ceea ce contează sunt efectele speciale și o viziune cinetică despre film”. (Miturile secolului XX, 2).

Acțiunea narațiunii cinematografice se desfășoară pe un spațiu intergalactic imens, plasat într-un timp viitor în care performanțele civilizației umane actuale sunt de domeniul banalităților preistorice. Lupta se poartă între Răul întunecat al Forței (reprezentat de Împărat, de Dark Vador – convertit biografic în final, de cealaltă parte, de armatele lor de roboți etc.) și eroii Binelui (Luke Skywalker, prințesa Leia, Han Solo, androizii D2R2 și ZXPO, rebeli de tot felul). Îndrumat de Obi-Wan Kenobi și de Yoda, Luke devine cavaler Jedi, luptând cu dăruire pentru salvarea lumii și a galaxiei. Înfruntările aeriene și terestre sunt halucinante, dar și parodice, supercalitățile fizice, științifice și psihice fiind etalate la concurență cu instincte primitive sau cu artefacte antice. Conflictul este licitat în exces, pentru spectacol, nicio explicație (oricât de superficială sau puerilă) nefiind trecută cu vederea, bătăliile cosmice de laborator se succed până la seria următoare, situată cronologic înaintea primei trilogii, personajele sunt recondiționate, reconstituite, cu infuzii de mituri moderne. Știința și mitologia greco-romană sunt proiectate fără restricții în ambalajele unei tehnologii comerciale pentru care profitul face posibile orice combinații și interpretări mitologizante (călătorii inițiatice, dragoste incestuoasă, motivul sfinxului, destine eroice etc.) Se impune o constatare: „După **Războiul stelelor**, filmul științifico-fantastic a cunoscut un avânt considerabil, iar utilizarea efectelor speciale nu a încetat să se extindă”. (Idem).

În limbaj figurat, „Războiul stelelor” desemnează o confruntare de dimensiuni hiperbolice, între părți care își dispută întâietatea făcând uz de toate mijloacele de care dispun.

Th. Parapiru

Zbor de înger

Beau iar din paharul aproape gol aceeași lacrimă de înger. Datorită ție am aflat că știu să plâng. Beau pentru că cei din jur m-au îndemnat să urăsc, beau pentru că i-am crezut...

A trecut ziua de ieri de parcă o trăiam întruna, cu aceeași bătaie de ceas, a trecut de parcă te-aș fi așteptat să iei loc lângă gândurile mele. Știu că dacă n-aș visa la ziua de mâine n-aș putea-o trăi pe cea de acum. Mă gândesc mereu la cine sunt în secunda următoare și observ că nici măcar umbra nu-mi mai seamănă. Parcurg un drum străin și mă străduiesc să-mi spun că-l cunosc.

Privesc în urmă, simt că aproape fiecare vis conceput a fost un pas spre realitate, spre ziua de azi. Mă gândesc că ziua de mâine e atât de aproape și totuși nu pot ști niciodată până când. Deși simt cum timpul prinde tot mai mult aripi de fiecare dată spre un alt zbor, încerc să mă bucur azi de ce am fost ieri și încerc să mă recunosc mâine în ce sunt azi. Mă uit în jur, uneori am atâta nevoie de oameni încât ajung să simt cum mă stinge singurătatea fără ei, alteori absența lor îmi face timpul meu mai puțin străin. Și nici măcar nu știu de ce uneori eu sunt cea care își sfârșimă propriul vis, nici măcar nu înțeleg de ce mă opresc când ar trebui să continui.

Realitatea de azi

Privesc azi un bătrân și mă gândesc că mâine pot fi ca el, mă gândesc că fiecare vis contează, că nu poți ști niciodată până când te poți bucura de prieteni, de familie, de tine și visele tale.

M-am încapățânat să am șansa să lupt când cei din jurul meu mă îndemneau să uit de propriul zămbet. Am știut că ziua de mâine, pe care o construim în mintea mea încet absorbită de singurătate, va exista în prezentul ei. Am avut mereu încredere în mine, pentru că încercarea mea de a crede în cei din jur eșua mereu. Oamenii nu au fost niciodată cum speram eu, nu au existat niciodată în basme și basmele nu au existat niciodată în privirea lor. Oamenii din trecutul meu sunt chipuri imposibile de uitat, oameni care chiar și prin furia, tristețea, indiferența ori chipul lor rece mi-au dat dorința de a crede tot mai mult în azi. Încă mai simt uneori nevoia de a-mi adormi gândurile în palme, încă mai cred în mine, deși unii au uitat să creadă. Încă mai am momente în care simt că mă prăbușesc, însă la fel ca ieri mă ridic singură, știu că ezitarea de ieri m-a învățat să privesc de două ori ziua de azi. Ar trebui să existe motive să mă bucur de timpul meu, însă îmi ajunge să zămbesc chiar și când afară soarele uită uneori să apară pe cerul său, asta pentru că am învățat să mă bucur chiar și de vise pentru a putea construi în minte schița realității de azi.

Adina Coșeru

Am început să-mi retrăiesc dimensiunea sumbră a copilăriei. Fără să mă întreb, subconștientul și-a luat dreptul de a rula și de a reînșufleți în mintea mea vechi coșmaruri. Aceste spaime recurente din toila nopții mă fac să devin tot mai sleit de puteri în lăuntru și tot mai nesuferit dimineața. Acum mă "bucur" de varianta remixată a unui moment pivotal din perioada primilor ani, o amintire nedorită ce a căpătat valență de horror. Îmi era frică (a se citi teroa-

Matricea tainelor

Dimineața nepăsătoare

re) să adorm când eram mic. Îmi era frică de faptul că aș fi putut muri în somn și că nu m-aș mai fi trezit. Astăzi mă bântuie contrariul, mi-e teamă că-mi voi așeza capul, gândurile și întrebările pe pernă și că nu voi muri în somn. Mă tem că același mecanism monoton se va autodeclanșa iar, deschizându-mi pleoapele spre lumina indiferentă față de frământările mele - lumina unei dimineți nepăsătoare. Mă chinuie gândul că nici mâine nu voi afla soluția, așa cum nici această dimineață nu mi-a adus răspunsuri la întrebările de ieri. Întrebarea, ca entitate, ca cea mai limpede trăsătură distinctivă a omului de orice altă creatură, este matricea tuturor tainelor. Sunt convins că dacă subconștientul mi s-a dezvoltat din pântecul mamei, încă de atunci aveam întrebări. Prima întrebare, care prin repetiție ajunge laitmotiv, - este "De ce?". Eu m-am născut sub semnul

zodiacal - de punctuație al întrebării. Iată cum lumina unei noi zile răspândește întunericul unei întrebări (întrucât în mintea mea sunt clare asocierile întrebare-întunecare-tănuire/răspuns-iluminare-descoperire) ce se încapățânează să păstreze adevărul învăluit în tenebre. După cum scria un amic pe pagina lui de blog: "Lumina nu era ceea ce spera el". La fel caracterul paradoxal al divinității este ascuns într-o lumină impenetrabilă. Credința amplifică întrebările noastre cele mai profunde și senzația de disconfort psihic vizavi de abordarea vieții într-o manieră simplistă. Pentru un om care jonglează cu retorica, cu ignoranța și cu focul, doar un duș rece cu întrebări tulburătoare despre rațiunea existenței sale pe acest pământ îi mai poate revigora conștiința și perspectivele. În direcția opusă avem plafonarea, depresia și alte forme tot mai grave ale abcesului întrebărilor reprimite. Și pentru ce, dragă cititorule...?

George Arbănaș

Prima dorință

Să ții timpul în loc

Uneori cuvintele nu sunt de-ajuns... Rimele par descânțec și șoaptele jurămintele. Ne închipuim urcând o scară pe care pașii sună a gol, la capătul căreia ne înșirăm iluziile dintr-o altă viață. Idealurile noastre rămân însă de cele mai multe ori sprijinite de o balustradă subredă, alunecând în neant. Uneori ne construim aripi din cea mai aleasă pânză ca să ne alinăm zborul, dar suntem doborâți de lumina care străbate prin ea. Tânjim spre lumină, dar sfârșim în beznă și singurătate. Și apoi rămânem... noi.

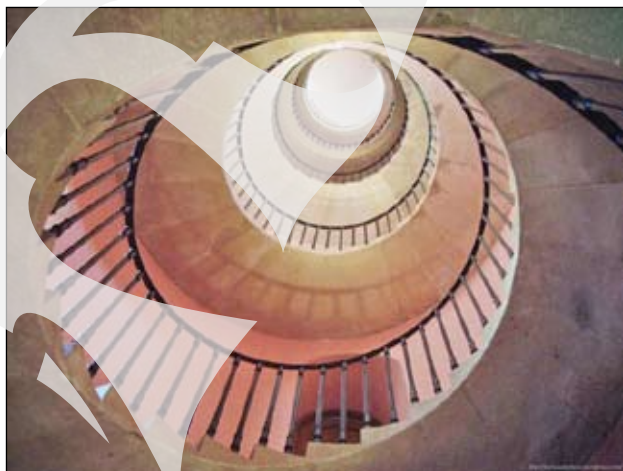
Te simți încătușat de o absență continuă de sens și logică, dar știi că trebuie să privești înainte. Ți-e teamă să încerci, să riști și toate astea fiindcă, undeva înăuntru tău, știi că de data asta e mai mult decât o joacă. Te-ai zbatut să atingi razele de soare și ai uitat de unde ai plecat. Fiecare bătaie de aripi schimbă adierea

vântului și te îndepărtează de gândurile tale.

Cineva îți șoptea cândva la ureche să simți și atât... Te-ai desprins de crisalidă și ți-ai pus o dorință. Prima ta dorință... Să ții timpul în loc și să te lași în voia lumii. Cântecul surd din mintea ta i-au inundat simțurile și s-au întors ca un ecou către tine. Vocile au devenit acorduri de chitară ce se pierd în liniștea dimineții, între un sărut și o foaie de hârtie. Vezi doar treptele pe care le urci singur, într-un labirint al sufletului, și încerci să te regăsești. Te-ai împiedicat de cuvinte și ai uitat să mai rostești "îmi pare rău" ca și când te-ar auzi cu adevărat cineva. Lumina spre care te îndrepti cu atâta ardoare te-a orbit. Ești doar un punct negru în infinitul de întuneric. Nu mai ai nicio șansă.

Te-ai hrănit cu visuri... și acum ele se hrănesc cu tine.

Laura Rusu

Blog (V)

Thomas Jefferson - iubire și scandal

Într-o zi, cu puțin înainte de a muri, Martha Jefferson a cerut toc, cerneală, hârtie și un exemplar din romanul lui Laurence Sterne „Tristram Shandy”. Era opera preferată a Jeffersonilor, iar atunci a răsfoit filele până la un pasaj emoționant. Apucând tocul, a copiat următoarele rânduri din roman: „Timpul se pierde prea repede: fiecare literă scrisă îmi spune cât de repede trece viața peste pana mea. Zilele și orele mele zboară pe deasupra capetelor ca norii unei seri vântoase, pentru a nu se întoarce niciodată – totul se grăbește înainte”. Jefferson a luat tocul din mâna soției sale și a copiat restul paragrafului: „Și ori de câte ori îți sărut mâna ca să-ți spun adio, fiecare moment fără tine este preludiul despărțirii eterne pe care o vom trăi în curând”. Thomas Jefferson a păstrat coala aceea de hârtie toată viața. După moartea sa, familia a descoperit-o într-un sertar secret al pupitrului său. Felul în care arăta, mototolită și îngălbenită, demonstra că Jefferson o recitise de nenumărate ori. Și, ascunse în culele hârtiei, erau suvițe din părul Marthei Jefferson și al celor doi bebeluși pe care Jefferson îi pierduse.

Aceasta este povestea omului care a fost acuzat timp de două secole că și-ar fi înșelat soția cu o sclavă și i-ar fi dăruit acesteia șase copii. A fost poate unul din cele mai mari scandaluri ale istoriei universale. O enigmă în stare de cercetare care nu a reușit decât să obțină rezultate probabile până

în prezent. Ce învățăm de aici? Că iubirea îmbracă atâtea forme încât ne e greu să aplicăm o normă care să stabilească ce e adevărat și ce nu în iubire. Autenticitatea nu stă în șabloanele sociale și nu se regăsește nici în grimasele masei de populație. Un om care poate trăda, poate iubi în același timp. Un om care minte poate oferi mai mult decât unul care spune un banal adevăr în fiecare zi. Un om pe care-l judecați astăzi, s-ar putea să fie singurul care poate să vă ofere ceea ce aveți nevoie mâine. Întindeți mâna și zămbiți. În fiecare dintre noi stă un om care poate salva pe cineva la un moment dat...

Ciprian Niță
blogfilosofie.wordpress.com

De la rădăcini la aripi

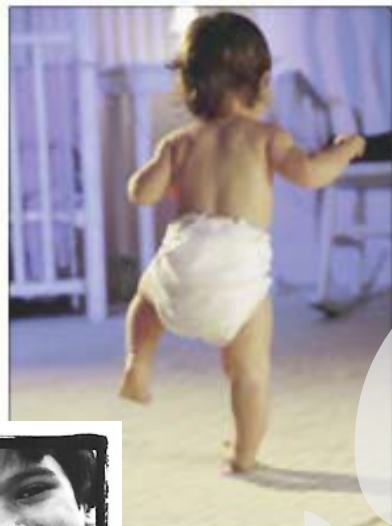
Carențe educative în familie

Dintre toate miracolele lumii, cel mai frumos rămâne miracolul vieții, cu expresia sa supremă, OMUL. Omul, "cel ce gândește singur și scormone lumină", cum ne spune T. Arghezi, este singura ființă în măsură ca prin conștiință, prin rațiune, să preaslăvească căldura Soarelui, să poarte recunoștință NATURII în a cărui matcă a apărut.

Și totuși... asist permanent la ciudățeni, la carențe ale educației în familie, la școală, pe stradă, toate acestea determină, mai devreme sau mai târziu, un comportament neadecvat al tinerilor, mai mult, fac ca asupra școlii să plutească umbra fenomenului infracțional în care sunt implicați din ce în ce mai mulți tineri. Acest aspect m-a determinat să scot în relief câteva cauze majore care conduc aici. Mulți dintre copiii care trăiesc într-un mediu familial dezorganizat și tensionat găsesc rezolvarea situației apăsătoare și nesigure în care se află în acțiunea de evadare din acest mediu considerat uneori chiar ostil.

Evadare... anormală

Această evadare devine anormală când se repetă, când prin acțiunile săvârșite în perioa-

aici se conturează principiile călăuzitoare, care nu izvorăsc din memorie și inteligență, ci din afectivitatea omului, care dă energie pentru a voi și a acționa.

Paradoxul uman

Există un paradox al devenirii umane, acela că fiecare om este pus în situația să-și creioneze viitorul, tocmai la vârsta

când îi lipsește experiența și deci când foarte ușor poate greși. Dincolo de toate relele pe care le întâlnim la orice pas, să nu uităm că drumul de la "rădăcini la aripi" se construiește în școală și în familie așa că părinții și cadrele didactice, posesori ai unei experiențe de via-

ță, în acest cadru democratic (dacă se poate numi așa), trebuie să-i îndrume pe tineri, să le călăuzească pașii pe drumul adevărat (care oare?), pe care trebuie să-l urmeze în viață. Instituțiile abilitate trebuie să înțeleagă că fiecare școală trebuie să aibă psihologul ei, acesta implicându-se prin profesia sa în activitatea de consiliere, de corectare a atâtor abateri de la regulamente, de la legea bunului-simț, stabilindu-se omul potrivit la locul potrivit. Compartimentele educative trebuie refăcute, reorganizate cât nu este prea târziu, altfel consecințele vor fi pe măsură.

Ajutor... profesionist

Măsurile luate imediat la orice nivel, dacă nu sunt conștientizate de cel în cauză abaterile se vor repeta, conștientizarea făcându-se

în timp și de oameni competenți, de adevărați profesioniști.

Omul, în general vorbind, este o ființă perfectibilă, deci totul este posibil, dacă se face cu profesionalism, cu dragoste față de cel în devenire, fiecare fiind chiar propriul său sculptor chiar în acest cadru (ne) democratic și că merită a se numi "diamantul firii".

**Adriana Patriche –
cls. a IX-a B**

da respectivă a lezat puternic morala, legea și bunul-simț.

Mulți părinți nu pot concepe faptul că vlăstarul lor pleacă de acasă din pricina lor, pentru că mediul familial nu-i este propice dezvoltării, tinerii percepând realitatea de azi diferit față de părinții lor și că doar prin înțelegere, tact și comunicare se pot corecta carențele educative. Se uită că un copil este ca și un copac, când e mic se strâmbă, anevoie se mai îndreaptă mai târziu. Situația se complică și mai mult atunci când părinții nu se pot pune de acord cu privire la măsurile educative ce trebuie luate în familie pentru corijarea vlăstarului lor.

Grijile zilnice

Aceste dezacorduri dintre părinți reprezintă un factor în plus care îl traumatizează pe copil și tensionează atmosfera în familie. Marea majoritate a părinților în contextul preocupărilor de zi cu zi, privind asigurarea necesarului financiar și material al familiei, așteaptă totul de la școală, chiar și moralitatea copiilor lor – uitând că cimentarea se face în familie și că tot

Adolescența Vârsta de aur

Adolescența este vârsta întrebărilor, a îndoielilor. Inerent la această vârstă apar întrebări precum "Cine sunt?", "Care este drumul meu în viață?". Este o perioadă inițiativă, în care fiecare începe să cunoască mai bine lumea, să-i descopere tainele... În această etapă esențială pentru conturarea personalității, adolescentul, viitorul adult, este în căutarea identității sale, nerăbdător să găsească un reper și să-și cucerească locul în lume. El începe să privească lucrurile din altă perspectivă, să devină om, diferit de ceea ce a fost până acum.

Cei mai frumoși ani

Anii cei mai frumoși de până acum au fost petrecuți în liceu... Nimic nu va putea înlocui atmosfera CNMK-ului... pentru că nimic nu va mai fi la fel... să spun adio acestui colegiu este ca și când aș spune adio unei părți din mine... pentru că aici am crescut, aici am început să mă maturizez, aici m-am îndrăgostit pentru întâia oară, aici am învățat de la profesori că în viață totul se poate obține cu pasiune, dăruire și multă muncă...

Acum când mă pregătesc să mă despart de acest liceu, nu pot decât să fiu recunoscătoare profilor pentru că realmente am avut foarte multe de învățat... Am învățat să fiu o luptătoare și să mă ghidez după moto-ul: "Zâmbește, mâine va fi mai rău!" Deși au fost zile în care uram ceasul ce mă trezea dimineața la ora 6,00, sunt sigură că îmi vor lipsi diminețile în grabă încercând să ajung la timp la ore... Îmi vor lipsi colegii pentru că ei sunt o parte din ființa mea, îmi vor lipsi profii, replicile lor celebre, îmi vor lipsi emoțiile...

În perioada liceului faci cele mai multe greșeli, dar important este ceea ce înveți din ele. Adolescența e ca o furtună de sentimente și trăiri, azi ai totul, mâine, tot ce aveai se transformă în scrum (cel mai adesea visele). În această perioadă începi să îți formezi păreri care, de multe ori, se dovedesc a fi total opuse realității. Multe lucruri se petrec prea repede pentru ca să putem reacționa, așa cum alte lucruri se petrec atât de încet încât până la finalizarea lor pare că a trecut o veșnicie. Aceasta e frumusețea adolescenței.

Anamaria Carp

Pentru baie Din ce material să fie cada?

Căzi echipate cu sistem de hidromasaj, căzi moderne, simple sau de lux... Aspectul estetic nu reprezintă totul, ci și materialul din care sunt realizate acestea contează foarte mult.

Cada din oțel

Cada din oțel reprezintă o variantă foarte avantajoasă. Fiind realizată din acest material, prezintă o rezistență foarte mare în timp. În plus, atunci când simțiți că își pierde din aspect o puteți vopsi, repara sau chiar picta. Un alt avantaj este acela că aveți libertatea de a alege modelul și designul dorit pentru baia dumneavoastră. Totuși greutatea sa poate fi un impediment deoarece nu o putem amplasa exact acolo unde dorim. De exemplu, nu este recomandat să montați o cadă din oțel (care este de două ori mai grea decât una din plastic) într-o baie situată la un nivel superior al casei. Deși sunt mai ieftine ca preț, trebuie să știm, înainte de a opta pentru acest material, că metalul în general răcește foarte repede apa și se zgârie foarte ușor.

Cada din acril sau plastic

În ciuda prețului mai ridicat, aceste tipuri de căzi sunt din punct de vedere calitativ mai puțin rezistente. Marele atu al lor este faptul că pot beneficia de modele, forme și design foarte variate. În plus, sunt mult mai ușoare decât cele din oțel. Datorită greutateii lor pot fi amplasate fără probleme la orice nivel al unei locuințe pentru că sunt ușor de manevrat. Ca orice tip de material și acestea au anumite dezavantaje. Primul, și cel mai important, constă în deteriorarea lor foarte rapidă, chiar și de la produsele abrazive de curățat. Totuși, varianta acril este mai indicată decât fibra de sticlă deoarece rezistă mai mult la astfel de contacte și păstrează mai mult apa caldă.

Cada din fontă

Cada din fontă este cea mai avantajoasă din punct de vedere calitativ. Aceasta prezintă o rezistență foarte mare la impact, mult mai mare decât a celor realizate din oțel. În plus, fonta păstrează foarte mult timp apa caldă. În ceea ce privește dezavantajele, putem aminti faptul că o cadă din fontă are o greutate foarte mare și nu este chiar ușor de instalat.

Plante

Biblioteca florală

Cordylina (Cordylina)

- Nu pretinde îngrijire specială
- Vara necesită umbrirea în locurile însorite la amiază
- Fertilizarea se aplică de 1-2 ori pe lună, numai vara

Crinul păcii (Spathiphyllum)

- Necesită spații caldurate se iarna

- Udarea se execută cu regularitate, cu cantități moderate de apă
- Fertilizarea se face de primăvara până toamna
- Când planta s-a dezvoltat și a cuprins tot ghiveciul este necesară despărțirea și transplantarea în mai multe ghivece.

Crosandra (Crossandra)

- Are nevoie de căldură pentru o bună creștere și înflorire
- La 15°C florile se colorează intens
- Nu suportă soarele direct
- Pulverizați planta cu apă
- Rupeți plantele tinere pentru ramificarea plantei
- Prolungați sezonul de înflorire îndepărtând florile uscate
- Folosiți îngrășăminte ușor solubile.

Croton (Codiaeum)

- Înmulțirea se face prin butași de vârf cu 4-5 frunze
- Pulverizarea plantei este obligatorie
- Fertilizarea este necesară de două ori pe lună
- Transplantarea se face primăvara, la 2-3 ani, folosindu-se pământ bogat în turbă
- Tăierile se fac pentru a da formă plantei
- Apa folosită la udare trebuie să fie la temperatura camerei
- Excesul de apă determină ofilirea frunzelor fără ca ele să cadă
- Curentul de aer și schimbările bruște de temperatură duc la căderea frunzelor
- Are nevoie de lumină.

Igrasia

Cel mai mare inamic al casei!

In cazul unei locuințe care abia se construiește procesul este mai simplu deoarece, la ora actuală, casele sunt foarte bine izolate și compartimentate astfel încât o atenție sporită asupra acestor detalii va împiedica apariția igrasiei. În cazul în care locuința există deja, trebuie să o izolăm corespunzător. În primul rând trebuie să hidroizolați fundația cu folii din carton bituminat, aluminiu, materiale care nu permit trecerea apei în interior și infiltrarea acesteia în fundație și în pereți. Un alt lucru este acela de a verifica acoperișul locuinței și acesta trebuie realizat corespunzător și izolat. O altă etapă este izolarea pereților la exteriorul casei cu polistiren expandat.

Acesta protejează foarte bine pereții casei și împiedică infiltrarea apei. La interior puteți izola cu vată minerală și gips carton, proces care termoizolează și păstrează căldura în interior. Pentru o siguranță mai mare este indicat să schimbați tâmplăria exterioară a casei. Montați ferestre din PVC, aluminiu sau lemn cu geam termoizolant. Deși soluțiile prezentate sunt sigure, nu în toate cazurile fac față deoarece există locuințe noi, izolate corespunzător, care au totuși igrasie.

Cauzele igrasiei și "punctele slabe" ale unei locuințe sunt diferite și fiecare cauză are o rezolvare diferită. În orice caz trebuie să tratăm cauza igrasiei nu efectul acesteia!

Pentru un interior cu stil

Ghidușia rozului

Dacă vrei să crezi o încăpere ospitalieră care să îmbie la conversație și sinceritate, rozul este cu siguranță culoarea perfectă. Rozul este o culoare bună și pentru băi pentru că intensifică lumina și culoarea naturală, făcându-te să arăți plin de sănătate și să ai un ten strălucitor. Rozul nu este o culoare doar pentru fete. În combinație cu nuanțe mai puternice, mai ales de negru, rozul se potrivește foarte bine și unei camere de bărbat, aducând originalitate, forță, veselie și distracție.

Ospitalitatea albastrului

Albastrul este o culoare prietenoasă și nu poți da greș cu ea. Însă familiaritatea ei nu trebuie să însemne monotonie. Există o varietate foarte mare de nuanțe de albastru, dar anul trecut și încă și acesta este la modă albastrul de cobalt. Dacă îți place albastrul asta nu înseamnă că trebuie să îți vopsești toată casa în această culoare, cu toate că nu ar arăta rău. Folosește albastrul pentru a da accente în încăpere. Spre exemplu, poți

vopsi pereții într-o altă culoare și folosi albastrul pentru decorațiuni, într-un prăjitor de pâine, într-o pictură, într-o pernă. Dacă totuși vrei ca pereții să fie albaștri, atunci mai bine împrăștie albastrul prin casă, ici și colo pe câte un perete, pentru a ajuta culorile să curgă, decât să faci o cameră complet albastră. Poți folosi o nuanță închisă de albastru cobalt pe doi dintre pereții camerei ca o culoare dominantă, restul pereților fiind vopsiți în altă culoare. Pentru a crea continuitate, pune prin cameră covorașe, perdele, perne, paturi în alte nuanțe de albastru. Camera nu va fi plictisitoare și uniformă ci va fi mult mai primitoare și originală.

Pentru păr

Tratamente de "urgență"

Salvarea cu ulei cald

Uleiul cald este un tratament hidratant intens. Se folosește încălzind recipientul cu ulei (adesea sub formă de fiolă) în apa fierbinte sau amestecând uleiul cu apă caldă. Se aplică direct pe păr și se masează bine. Dacă părul este lung, se insistă asupra vârfurilor.

Ce poate face un tratament cu ulei?

Îi oferă părului degradat o hidratare intensă; întărește stratul de la suprafața firului de păr, făcându-l mai rezistent; netezește suprafața firului de păr, ceea ce face ca părul să reflecte lumina, prin urmare, să devină mai strălucitor.

Tonic pentru scalp

Produsele tonice pentru scalp sunt concepute pentru vitaminizarea scalpului și prevenirea căderii părului sau tratarea și prevenirea mătreații. Se găsesc adesea sub formă de ser. Se aplică direct pe scalp și se lasă să acționeze în funcție de instrucțiunile de pe ambalaj. De obicei, serurile

se adresează unei anumite probleme (căderea părului, prurit la nivelul scalpului, păr gras, mătreață).

Ce poate face un tonic pentru scalp?

În funcție de formulă și de problemele cărora se adresează, un tonic pentru scalp poate reduce pruritul apărut din diverse cauze; poate preveni îngrășarea rapidă a părului; reduce căderea părului; hidratează intens părul uscat și degradat.

Nu-ți lăsa părul în baza produselor cosmetice!

Ești foarte fericită că ai achiziționat un nou produs pentru protejarea părului de efectul termic din timpul îndreptării cu placa.

before

after

Acum ești liniștită, pentru că poți zăbovi mult mai mult timp cu placa pe fiecare şuviță și vei avea un păr perfect drept... Din păcate, sunt numeroase femei care cad în această capcană. Un lucru foarte important de reținut este acela că produsele cosmetice au "puteri" limitate, iar dacă te bazezi pe ele

la infinit, cu siguranță vei avea de pierdut! Cel mai bun tratament pe care îl poți oferi părului tău este atenția. Prin urmare, folosește cu prudență uscătorul de păr, placa, vopselele, soluțiile permanente, decoloranții etc. Chiar și în cazul părului, prevenirea este mult mai sănătoasă decât tratarea.

REȚETE DE POST

Drob de morcovi

Ingrediente: O cană de orez, 3 morcovi mari, 3 linguri de pesmet, 2 cepe, 3 linguri ulei, 5-6 căței de usturoi, 1/2 linguriță de cimbru, pătrunjel.

Mod de preparare: Se pune orezul la fiert. Se curăță morcovii, se dau prin răzătoarea cu ochiuri mici. Se curăță și se taie ceapa mărunt. După ce s-a fiert orezul, se scurge bine de apă, se amestecă cu morcovii scurși și ei bine de zeama pe care și-o lasă, ceapa tocată mărunt, usturoiul tăiat felioare, cimbrul, pătrunjelul tocat mărunt și două linguri de ulei. Se unge un vas cu ulei, se tapetează cu pesmet, se așază amestecul și se dă la cuptor acoperit timp de 30 de minute și 5 minute fără capac.

Vinete umplute cu legume

Ingrediente: 6 vinete, 6 cepe mici, 2 morcovi, 2 rădăcini păstârnac, sare, 2 rădăcini pătrunjel, 2 căpățâni usturoi, o legătură verdeață, o țelină, un pahar ulei, un kg roșii.

Mod de preparare: Vinetele se curăță de coajă, se taie în jumătate pe lungime, se scoate miezul, se opăresc în apă clocotită cu sare și se lasă deoparte. Se curăță restul de legume, rădăcinoasele se dau pe răzătoarea mare, ceapa se toacă, usturoiul se pisează, iar miezul de vinete se toacă. Toate se pun să se înăbușe în 1/2 pahar de ulei și puțină apă. Amestecul se sarează și piperează după gust, se adaugă verdeața tocată și cu el se umplu jumătățile de vinete. Acestea se așază într-o tavă, se pun peste și printre ele felii de roșii, se toarnă uleiul rămas și se dă la cuptor. Sunt gata când scade bine sosul. Se servesc reci.

T. Miron

Secrete

Băile de... frumusețe (II)

o lingură ulei esențial de vanilie.

Amestecă toate ingredientele într-o sticlă care se poate închide etanș. Când dorești să folosești uleiul, agită bine sticla și toarnă în apa din cadă un sfert de cană.

Baie cu vin și miere

Ingrediente: Patru cești cu vin roșu, o ceașcă cu miere.

Mierea este cunoscută pentru efectele sale hidratante, în timp ce vinul are proprietatea de a curăța pielea.

Amestec hidratant pentru pielea uscată și iritată

Ingrediente: Patru cești cu lapte praf, o ceașcă cu apă fierbinte, o jumătate de ceașcă cu mușețel uscat sau cinci pliculețe de mușețel.

Toarnă apă fierbinte peste mușețel și așteaptă 20 de minute. Strecoară lichidul obținut, amestecă-l cu laptele praf și adaugă în apa din cadă. Laptele hidratează pielea

în timp ce mușețelul calmează zonele iritate și previne apariția unor infecții ale pielii.

Ulei de baie cu vanilie

Ingrediente: O cană cu ulei (ulei de masaj, ulei pentru copii etc.), o jumătate de cană cu miere, o jumătate de cană cu șampon sau gel de duș fără parfum,

Dacă aveți întrebări sau propuneri pentru oricare dintre paginile noastre le așteptăm pe adresa de e-mail teodora_miron@yahoo.com

Dimineți la indigo

De multe ori încetezi a mai căuta răspunsuri. Te trezești în dimineți trase la indigo și te îndepărtezi de locuința ce ți-a îngăduit somnul. Nici nu mai știi ce ai visat ori poate îți refuzi aducerea aminte a unui zbor peste toate care au fost și câte vor urma. Ajuns în strada încă amorțită îți propui să străbați depărtarea cu piciorul. Ce ai câștigat!? Puțină ordine în gândurile răvășite. Ai admirat mugurii în floare și ai oftat pentru cei nevoiași rezemați de câte un copac, potolindu-și foamea de peste zi. Și trec pe lângă tine tineri cu gând ori menire de sete de învățătură. Îți verifici genele și lentilele prăfuite în speranța că imaginea deformată excesiv a celor ce se afumă de zor este doar o iluzie. Mărești pasul și mai respiri la câte un semafor. Te miri cum se poate risca viața pentru câteva secunde, regăsindu-te și tu în zile trecute. Începi să discerți între bine și rău. Totul depinde de tine spre a-ți aminti coordonatele pozitive. Zorii s-au ridicat cu mult peste capete somnoase și trupul încă mărșăluiește pe alei. Preschimbi încă un kilometru cu un urcuș viitor iar ora fixă îți închipui că este culmea căutată ori prispa pe care te poți odihni preț de o amin-tire... Întind brațele spre o evoluție a primăverii și las să îmi cadă în piept petalele roz ale unui copac care încă te așteaptă...

Cătălin Zisu

Despre viață și prietenie

Povestea lui Alvin Straight

Lansăm astăzi o rubrică dedicată cinofililor. Nu o voi face pe criticul de film de serviciu. Vă propun (pentru această săptămână) să vizionați un film, care cu siguranță vă va liniști și emoționa. David Lynch a reușit cu producția "Povestea lui Alvin Straight - The Straight Story" să mă emoționeze fără niciun artificiu regizoral sau simboluri gratuite.

Despre ce este vorba?

Chiar dacă filmele domnului David Lynch sunt cunoscute pentru elementele lor de suprarealism, secvențele de vis și coșmar, imaginile stranii, coloana sonoră creată cu meticulozitate, în această peliculă regăsim doar caracteristica privind coloana sonoră, deoarece la prima vedere filmul este unul simplu și umil despre povestea adevărată a unui bătrân. Alvin Straight (Richard Farnsworth) era un simplu locuitor de 73 de

ani al statului Iowa, până când s-a decis, în 1994, să se urce la "volanul" unei mașini de tuns iarbă și să plece să-și viziteze fratele bolnav în Mount Zion, Wisconsin. Cu o viteză care nu a depășit 5 mile/oră, Alvin a reușit să ajungă la destinația la care-și propusese după șase săptămâni, devenind atât un soi de erou local, cât și o importantă sursă de inspirație pentru regizor. Cam atât despre poveste: un asemenea film mai degrabă se simte și se savurează în liniște decât se analizează.

Așadar, despre ce este vorba?

Despre determinare, despre demnitate, despre umanitatea prezentă în fiecare din noi (sper!), despre loialitate, despre impas, despre cât de importantă este până la urmă familia, despre înțelepciunea pe care o capeți o dată cu vârsta și mai ales despre prietenie. Pe cei care au cunoscut până acum

definiția prieteniei și au avut șansa să o pună și în practică îi sfătuiesc să-și pregătească și o batistă. **Richard Farnsworth** joacă incredibil, motiv pentru care a fost și nominalizat la Oscar în 1999. Am uitat să menționez că suferea și de cancer în fază terminală în timpul filmărilor.

Merită văzut?

Fără îndoială. Mai ales că muzica este magistrală. Angelo

Badalamenti este "vinovat" pentru aceasta. Un film care merită cu prisosință două ore din viața dumneavoastră. Dacă nu l-ați văzut, e musai! Nu știu ce se întâmplă dacă nu-l vizionați, dar promit că o să se schimbe ceva în viața dumneavoastră (cel puțin pentru următoarele două ore). Vizionare plăcută! La acest film nu recomand popcornul sau semințele.

Daniel Lungu

Rostul tău

În peisajul numit viață

Trec zilele mai repede ca acum o lună și cred că ritmul se va accelera într-un mâine în care deja am pășit. Cu ce ne-am ales: cu o etichetă și un bonus de "prea supus" al unui ecran ce îți învârtte sentimentele și îți pătează retina. E drept că din zilele care se bat năvală pe poarta vieții tale sunt doar câteva frânturi care aduc arta și bunul-simț la grad de mediatizare. Și ca și când aceea stare nu mai este pe măsura ta, apeși repede numere în derulare de imagini. Pe ochiul de geam a venit soarele să îți spună că vine vremea să plimbi copilul din tine care a uitat ce dorea. Arunci o privire în trecut și încerci a desluși taina rostului tău în peisajul care va urma cu genericul VIAȚĂ. Secundele au rostul lor dinainte stabilit. Cum să nu crezi acest lucru când în plimbarea pe care ți-ai dorit-o, într-un loc pe care l-ai ales cu greu, stai și privești răsăritul. Trec oameni alergând... Și printre cei ce se duc și se întorc dai cu privirea de semenii tăi. Erau în trecere și cum nu mai puteau face politicile cale întoarsă din ultima jumătate de metru începe schimbul reciproc de banalități. Poate ar fi bine să ne salutăm mai des atâta timp cât vârtoarea zilelor nu se iuțește de tot. Mi-e dor de un țărș și intuiția îmi spune că secundele de regăsire vor fi cât anii ce vor urma...

Cătălin Zisu

Clădirea ONU

Weekend-ul trecut l-am petrecut între lipsă de somn și multe negocieri. Și asta deoarece a avut loc Uppsala Model United Nations, o simulare a activității ONU. Mulți dintre liceenii noștri au ajuns să cunoască destul de bine însemnătatea unui MUN, mai ales că în ultimul timp GAlMUN-ul a luat amploare. Deși nu a fost primul meu MUN, a fost

Breviar despre cucerirea lumii (15)

Simulare ONU

primul la nivel studentesc. Și fiecare clipă a fost intensă. Ședințele s-au ținut în clădirea universității, prima înființată în Scandinavia, datând din secolul XV. Acustică impresionantă, atestată de cei care făceau înregistrări corale. Mă înscrisesem în Consiliul de Securitate, deoarece negocierile sunt mai palpitate atunci când ai patru țări cu drept de veto în jurul tău și trebuie să împaci și capra și varza, și vânătorul, și probabil încă vreo câteva persoane pe deasupra. Problema vizată a fost cea a Darfurului, zonă din estul Sudanului, răvășită de un război greu de calificat, pe de o parte etnic, pe de altă parte un război al resurselor, pe care ONU s-a ferit să îl numească "genocid". Între Sudan, care refuză să primească trupe suedeze pe teritoriul său, Rusia și China care susțin Sudanul din rațiuni economice, SUA care ar fi trebuit să fie mână de fier dacă n-ar fi făcut pană în a doua zi a ședinței și n-ar fi ajuns abia spre sfârșit, și Franța care, deși inițiasse ultima rezoluție împreună cu Anglia, s-a dovedit alunecoasă, Anglia, din a cărei delegație am făcut parte, a adunat în jurul său țările UE și a negociat direct cu Sudanul. În final am ajuns la un acord și rezoluția

adoptată stă mândră în dosarul meu, purtând pe verso semnături și gânduri ale colegilor de consiliu. Am rezolvat și problema din Darfur. Pfuih! Trecând peste regulile formale, cum ar fi formulele de adresare care îți luau 7 secunde din cele 30 la care aveai dreptul la fiecare luare de cuvânt, am simțit că mă aflu în mijlocul unei efervescențe culturale și mai ales intelectuale, în mijlocul unor tineri care nu au venit acolo pentru o diplomă, ci pentru că erau interesați de experiența practică. Ce altceva i-ar motiva pe masteranzi de 26 și 27 de ani să își piardă un weekend într-un fel atât de epuizant? După conferință, așa cum se obișnuiește, am avut dineul delegațiilor, la care ne-am cunoscut mai bine. Persoane care au lucrat pentru Ministerul de Interne din țara lor, cu câte trei specializări în trei țări diferite, vorbitori fluenti de cel puțin trei-patru limbi, care știu să poarte un costum fin cu naturalețea unui aristocrat. Însă am observat ceva: lipsa unei prezențe solide a Europei de Est. Eu, româncă, trimisă aici de o universitate engleză; o unguroaică trăitoare în Franța, un polonez cu cetățenie americană. Dacă o româncă de 20 de ani a putut fi menționată în plen pentru contribuția adusă consiliului, taxa de conferință de aproape 100 lei nu e motiv suficient pentru a rata MUN-ul acesta la următoarea sa ediție. www.umun.se.

Rhea Jereghie

Dascălii noștri

În fața Școlii Primare de Băieți din Cudalbi (1937). Înv. Tache Avramescu alături de inv. Ion Bogatu

I.S.: Să fi fost un crâmpoi din Miorița? Recunosc în aceste versuri și frumusețea Marelui Templu a Naturii unde până

atunci, cel puțin, nu ajunsese "civilizația" grătarului și a mamei.

M.P.: Iată ce spune tata mai departe: "În Vrancea am întâlnit tarafuri de lăutari conduse de femei ca mătușa Voica ce mi-a cântat "Foaie verde de-avrameasă". Ei, dar desigur că-și făcuse loc și poezia proletcultistă, mai întâi cu aplomb satiric, apoi la loc de cinstire în repertoriul brigăzilor

artistice. Bunăoară, mândruța nu mai stătea seara la porțiță ci mergea la căminul cultural. Apoi, bădița lua calea orașului spre marile șantiere ale patriei. Oricum, când a pornit spre Vrancea tata era "convins că poetul anonim care a creat Miorița trăiește încă și continuă să creeze cu aceeași gingășie artistică fără niciun fel de alterație sau influență a noului în artă".

Și mai departe: "ca oameni ai școlii avem datoria de a cultiva în sufletul copiilor dragostea și respectul pentru creația populară mai ales acum când se infiltrează un curent de modernism nesănătos. Creația populară este ca un izvor veșnic proaspăt, veșnic tânăr, curat și limpede".

(va urma)

Prof. Ioana Stoian

Vedem... "Ultimele dorințe"

Filmul va avea premiera în cinematografele românești pe 28 martie

"Ultimele dorințe/ The Bucket List", cu Morgan Freeman și Jack Nicholson în rolurile principale, este o poveste despre viață și destin, alegeri și răsturnări de situație, în care doi oameni diferiți, nevoiți să-și petreacă timpul într-o cameră de spital, își redescoperă adevăratele dorințe.

"Ultimele dorințe" este povestea a doi oameni diferiți, care, puși într-o situație limită, își dezvăluie unul altuia personalitățile și redescoperă lucrurile pe care și-ar fi dorit cu adevărat să le facă în viață.

Pariul filmului pornește de la o "listă", întocmită în studenție, care conține lucrurile pe care fiecare și-ar dori să le facă înainte de a muri. Realitatea vieții, însă, modifică planurile.

Citim... Idile și secrete povestite

Romanul scriitorului basc Juan Manuel de Prada, "Viața invizibilă", o incursiune în lumea interioară a individului și a celor mai tainice secrete ale acestuia, a apărut recent în colecția Rao Class, a Editurii Rao, în traducerea Laviniei Similaru.

Un autor erudit, ale cărui cărți respiră intelectualitate, Juan Manuel de Prada propune în romanul său "Viața invizibilă" o incursiune în realitățile ascunse ale existenței omenești. Pe alocuri sfâșietoare și dură în adevărul ei, povestea scriitorului basc reușește să capteze acea latură a personalității umane cu care tuturor ne este greu să ne confruntăm: păstrarea secretelor.

"Viața invizibilă" spune povestea scriitorului Alejandro Losada, a cărui viață se schimbă în mod neașteptat, în funcție de poveștile unor noi oameni pe care îi cunoaște. Cu puțin timp înainte de nuntă, Alejandro pleacă într-o călătorie la Chicago. Aici îi va cunoaște pe Elena, o tânără sensibilizată de o dezamăgire în dragoste, și pe Tom Chambers, cel care îi dezvăluie o altă latură a existenței omenești, prin povestea lui Fanny Rittel, o starletă dezinhbată și extravagantă a anilor '50.

Tranzit

prin adolescență

Superficialitatea în care ne complacem

Angela Ribinciuc

angelaribinciuc@yahoo.com

Copila. "Superficialul nu a avut niciodată loc în lumea mea (da, am lumea mea!) pentru că am crezut eu de cuviință că nu are ce căuta acolo. Am detestat dintotdeauna superficialul și nu cred că mă voi împăca vreodată cu ideea că există și asemenea stări. Știu că ignoranța poate fi și o binecuvântare și știu efectele "miraculoase" pe care le are pentru mintea umană, numai că eu nu pot și nici nu vreau să fiu așa. Nu pot să mă complac într-o stare de ignoranță totală pentru că eu sunt genul de om care vrea să afle mereu mai mult, vrea să știe de ce, eu vreau să aflu, să-mi pun întrebări și să scotolesc în cele mai ascunse colțuri după

răspunsuri, vreau să fiu sigură că am întors problema pe toate părțile până să ajung la un rezultat. Dar pentru că eu sunt așa, asta nu înseamnă că toată lumea trebuie să fie așa pentru că până la urmă fiecare își alege propria cale și fiecare face ceea ce crede de cuviință. Nu dețin adevărul absolut, știu doar că eu așa am ales să fac".

Ana. „Acesta sunt vremurile fast-food-urilor și digestiei încete;/ oamenilor mari și caracterelor meschine;/ profiturilor rapide și relațiilor superficiale./ Acestea sunt vremurile în care avem două venituri/ dar mai multe divorțuri,/ Case mai frumoase dar cămine destrămate.» (Octavian Paler

- Paradoxul vremurilor noastre). Vedem peste tot lucruri făcute doar pe jumătate - dovezi ale indiferenței ori neputinței noastre - și ne familiarizăm cu gândul că se poate și așa... Suntem pe atât de superficiali pe cât ne lăsăm copleșiți de ideea că amânarea ori renunțarea pot fi soluții pentru ceea ce ne propunem. Ne oprim la limita dintre conștiință și comoditate și alegem drumul pe care vrem să îl urmăm. Cei care nu reușesc să se hotărască rămân mai multă vreme pe graniță, iar superficialitatea devine un mod de viață".

Veronica. "Uneori regret că nu pot fi superficială. Alteori sunt, când n-aș vrea. Cred că ne

complacem și facem lucrurile la plesneală în măsura în care nu mai avem nici timp, nici resurse pentru le duce la bun sfârșit așa cum știm că ar trebui. Și-apoi, ne întrebăm cinstit: oare mai merită? Merită să investim atât din nervii și din viața noastră când, la urma urmelor, nimeni nu ne ridică niciodată statuie și nu ne spune măcar un cuvânt bun?... Poate că pentru noi, da, merită. Atât".

Tema pentru săptămâna viitoare ne-o dă Copila: **Oameni care ne împlinesc visele.** Sunt oameni care, fără să-și dea seama sau cu bună știință, din când în când, ne ajută propriile vise să prindă viață.

Minutul de meditație

Părinți în dificultate

Dacă vârsta copilăriei ridică, în general, probleme deosebite, cu totul altfel stau lucrurile în perioada adolescenței. În această etapă, rolul părinților devine mai dificil. În fața dorinței firești a tânărului de a fi respectat ca ființă independentă, cu propriul său contur spiritual, părinții sunt dezamăgiți până la disperare. Când adolescentul încearcă să își stabilească propria identitate, preferând compania colegilor, a prietenilor în locul familiei, părinții devin frustrați, manifestându-se de cele mai multe ori violenți în limbaj. În această perioadă, tinerii devin brusc atotștiutori, independenți și, din aceste motive, intră în conflict cu școala și cu părinții.

Încercările celor mari de a-i îndepărta de prietenii considerați nepotrivii se soldează cel mai adesea cu un eșec.

Sub papucul familiei?

Mulți dintre tineri optează pentru independența financiară, cu scopul declarat de a scăpa de sub „papucul” familiei. Deseori, în interiorul familiei apar divergențe de opinie pe tema vestimentației sau a tipului de muzică preferat de unii și de ceilalți, a pregătirii pentru școală etc. Cred că toate aceste modificări de comportament, aceste forme de „înstrăinare” a adolescentului de familie îi determină pe părinți să intre

în alertă. Cei mai mulți dintre cei care se confruntă cu această situație de criză aleg drept modalitate de rezolvare dirijarea excesivă a tinerilor și amestecul brutal în viața lor.

Recurgând la aceste măsuri educative, efectele vor fi negative, iar părinții se vor întreba obsesiv „unde am greșit?”. Pentru a eli-

mina stările conflictuale și pentru a restabili relațiile de comunicare, părinții trebuie întotdeauna să înțeleagă adevăratele cauze ale comportamentului adolescenților, temerile lor și dificultățile prin care trec.

Constantin
Gheorghe Marinescu

„Beverly Hills”, un film în care adolescenții americani își puneau părinții în dificultate la orice pas

Din presă și din...
Buzunar

Uninomialul
Vom vota din nou la rece
C-așa-i viața de român,
Uninomialul trece
Doar... bețele rămân!

Justițiarul
A-ncercat cu-nrcâncenare
Pe-un corupt să-l dea de gol,
Și s-a dovedit că are
... Un „dosar” ieșit pe rol.

Audiență TV
Toată noaptea tranca-fleanca
Lumea trează să rămână,
Căci se spurcă Zăvorana
La TV cu a bătrână!

Primăvara cu de toate
Primăvara ni-e pe plac
Cu-adieri și cu petale,
Că miroase-a liliac
Și-a gogoși electorale.

La Berești s-a făcut safteaua la sicrie
Nu-i de bine niciun semn
Și miroase-a lumânare,
Pardesiile de lemn
Sunt la mare căutare.

Sărac cu duhul
Nu-l combat, nu-mi stă-n putere,
Vreau să-l supăr doar un pic,
Ce folos că are-avere
Dacă omu-i... de nimic.

Din groapă în groapă
Pe șosea din salt în salt
Toți șoferii nu știu că
Trec din groapa de asfalt
În cea groapă... veșnică!

Etapă veselă: Ciupiți de „curcani”
Suferim și suntem triști
(Fapt ce-a devenit banal),
Dragii noștri fotbaliști
Iar s-au înecat la mal!

Președintele și analiștii tonomat
Șeful cam forțează nota,
Dar nu poate el deduce
Cât de mare e bancnota
Și pe unde-o introduce.

„Bobârname cu sărățele” (Paul Dumitrescu)
E pe câteva lovele
Sarea, nu-i prea scumpă, nene,
Dacă ai în sărățele,
Pune-o țără și-n catrene.
Constantin Cristian

En vogue

Din calcul sau din eroare cade rebelul
Înțelegi clevetirea en vogue și iată
Pui în calcul criterii de tot felul
O rețetă de succes puțin dilatăta.

Uneori ocupi un nivel superior
Și îți crește cantitatea de adrenalină
Exuberant te consideri mare orator
Vezi o doamnă trendy ce îți este vecină.

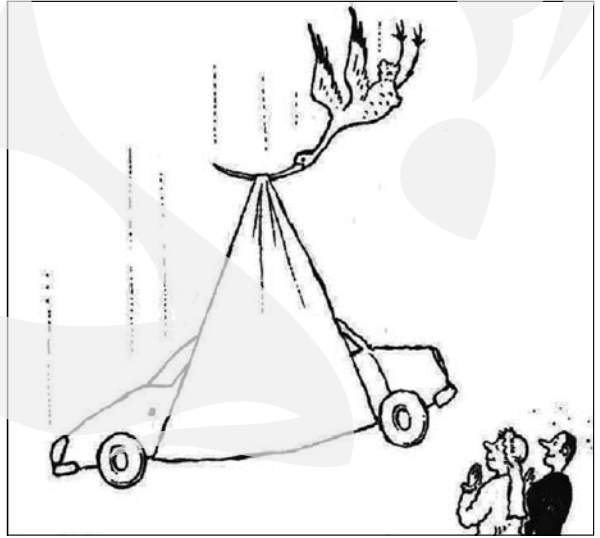
Pe drumul vieții fiecare are un scop
Dumnezeu te vede arogant cum ești
Uneori cinic, alteori un mizantrop
Tu îndrăznești lucrurile să le privești.

Sunt mulți fără coloană vertebrală
Extravaganța e-o incurabilă maladie
Doamnele minunate te bagă în boală
Căderile în păcat și ispită te îmbie.

Cei puternici sunt însingurați și triști
În familie își spală rufele murdare
Căzut din calcul sau din eroare ești
Alt zvon de atentat la pudoare.

Folosim cuvinte tot mai multe
Pentru că revelațiile sunt puține
În colivia ta are cine să te asculte
Vezi gânduri și-ți va fi tare bine.

Desene de Fl. Crihană

Ilie Matei

Ilf și Petrov - Douăsprezece scaune: Cu piciorul în ghips stau în casă și mă plictisesc. Un roman umoristic ar fi binevenit, mai ales dacă este scris de doi autori în același timp. Nevastă-mea apare de la piață și mă servește cu o savarină cumpărată la preț redus. O mănânc hula și citesc primele trei pagini ale romanului. Sunt întrerupt bruta de primele trei scaune. N-apuc să apuc din nou cartea, că au mai venit patru. Următoarele șase ne-au determinat să chemăm doctorul. Acesta a sosit jovial și m-a întrebat din prima: Câte scaune ați avut?

Thomas Mann - Doctor Faustus: Pe patul de spital mă simt ceva mai bine, drept care îmi îngădui să citesc și un roman ceva mai greu. Doctorița care mă îngrijește, o brunetă cu ochii foarte negri, se uită la titlul cărții și-mi zice: - Aveți un suflet minunat! Nu mi-l vindeți mie?
- Treisprezece, îi răspund cu glas pierdut.
- Extraordinar! zice el. Ați bătut recordul deținut de Ilf și Petrov, care au avut doar câte șase de fiecare.

Carlo Collodi - Pinocchio: Dumbravă. Ea pretinde că, împreună cu soțul ei, Patrocle, a constituit modelul literar pentru proza lui Sadoveanu. De altfel, mai multe exemplare ale cărții se întâlnesc peste tot în casă, cele mai multe obturând găurile de șoricei. I-am atras respectuos atenția că Patrocle n-a fost un bărbat, ci un câțel. De atunci, ori de câte ori trec prin fața ușilor, dinăuntru se aud lătrături nervoase.

- Domnișoară, îi zic, eu aș vrea, dar sunt înșurat. A ieșit repede din salon după ce mi-a prescriș, zămbind diabolic, o doză dublă de purgative.

Mihail Sadoveanu - Dumbra minunată: În blocul vecin locuiește o bătrânică de 87 de ani care se numește Lizuca

Cititorul de coperti

Mihai Frunză
Mătușa Agripina, din motive strict personale, a avut toată viața obsesia bărbaților cu nasul mare, pe care i-a căutat cu perseverență. Se spune că a obținut și o audiență de trei minute și jumătate la marele actor Constantin Tănase. Până la urmă s-a resemnat și a trebuit să se mulțumească cu unchiul Pandele, care este de-a dreptul cârn. Astăzi, ajunsă la o vârstă venerabilă, a dat în mintea copiilor, citește toată ziua „Pinocchio”, iar noaptea doarme cu cartea sub pernă.

Gunther Grass - Anestezie locală: Viorel Popic, gunoier din Mărășești, este total analfabet. Aceasta nu l-a împiedicat să găsească într-un tomberon o carte încă în bună stare, din ale cărei file se pot face ideale cornete pentru semințe. În drum spre casă l-a apucat o cumplită durere de măsea și a intrat la dentist. S-a așezat în fotoliu cu cartea în mână. Dentistul s-a enervat brusc și a zis: „Voi, intelectualii aceștia frustrați, citiți despre lucruri care nu vă interesează! După care, în loc să-i scoată măseaua stricată, i-a scos o trompă a lui Eustache încă bună.

Georghe Gurău
Catrenul, versul, epigrama
Să țină loc de lumânare
A decedat și care-i drama
Un umorist la întâmplare

Testamentul umoristului

În lumea de dincolo când
Va fi ca să pășesc odată
Să nu mă însoții plângând
În hohote... să rădă lumea toată

Așa mi-a spus dragul să zic
Acelor ce-l vor însoțiră
Că el a răs și din nimic
Și din umor și din satiră

La bocitoare să le dau o filă
Cu epigrame de la dânsul
Și-n locul plânsului de milă
Mai bine le pufnească râsul

La groapă când ar fi să-l ducă
Știind c-o să ajungă humă
Vrea cunoștința c-o nălucă
Cu spirit fin și chef de glumă

Iar celor ce rămân pe-afară
Le spune-așa ca să se știe
Râzând e bine să se moară
Că viața toată e o comedie!

Georghe Gurău

Catrene de ambisexe

Silicoanele (definiție)
Știe-orice berbant
Că-s nuri de femeie
De drept un implant
Pe... Calea lactee!

Vedetism
Fusta scurtă și mulată
Îi arată formele
Sus la bust siliconată
Cică-așa sunt... normele!

Răspuns... tardiv
I-a spus medicul ades
Să nu mai bea, da' n-a-nșeles
De te-aș fi ascultat, băiete,
Oricum aș fi murit... de sete!

Aer de bărbat
Susține dumnealui ideea
Că-i mai presus decât femeia
Da-n căsnicie din păcate
Nu e măcar nici jumătate!

Mulțumire de sine
Ți-am spus-o de atâtea ori
Că rătăcești cu capu-n nori
Tu ai dreptate, pe cuvânt
Da bine că... nu-s la pământ!
Georghe Gurău

Epigrame cu gust

Reprezentantul unui partid
În guvern îi reprezintă
Și îl pregătesc de ducă:
Dacă nu știe să mintă,
Nu-i lăsat nici să conducă.

Aventurierul
Oamenii din jur, destui,
Sunt mai calculați, vădit
Dar el chiar de ziua lui
... S-a căsătorit

Artistul
Viața lui destul de fină
Are și un fin generic:
Doarme zilnic pe lumină
Și mănâncă pe-ntuneric

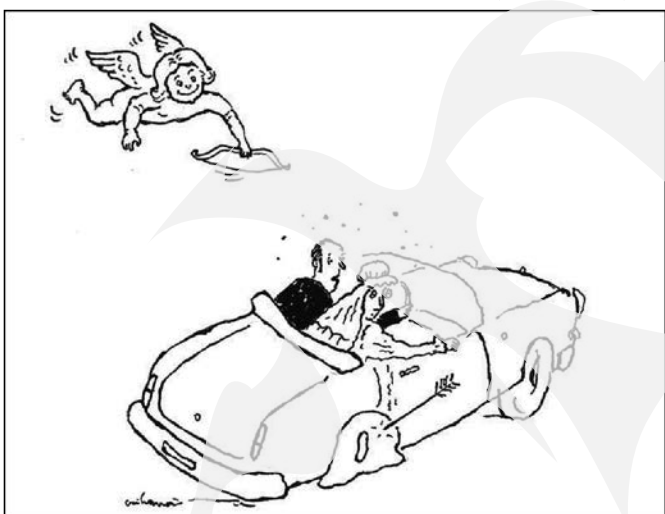
Discursul
La ședință, fac un pronostic,
Șeful în discurs se cam eschivă:
Vorbele nu-mi spun nimic-nimic,
Dar tăcerea-i semnificativă.
Vasile Plăcintă

Medicament

- Ciudat medicament mi-a prescris medicul pentru insomnie!
- De ce, soro?
- În fiecare noapte, mă alegă în vis un individ!
- Taci, tu! Și?
- Când mă prinde, îmi spune pe un ton melodios „Noapte bună!”
O, trebuie să-mi dai neapărat și mie rețeta!
După câteva zile:

- Ei, cum s-a manifestat la tine?
- Să mor, tu, nu alta! M-a fugărit prin parc, prin pădure și la un moment dat, s-a aruncat ca un nebun peste mine!
- Nu mai spune, soro, că mor!
- Și-a desfăcut cureaua de la pantalonii...
- Și?!!
- Mi-a spus textual: „Dacă nu dormi, te bat!”

Șt.Băiatu

Vine Băiatu!

Într-o expoziție de pictură, un homosexual, văzând un tinerel care strâmba din nas în fața unei lucrări, intervine amabil:

- Domnul meu, ar trebui să aveți puțină... aplecare în fața artei!

* * *

- Doctore, tratamentul dumatăle nu m-a ajutat cu nimic! Sunt la fel de neputincios în fața femeilor!
- Nu dezarmați, domnule!
- Da' ce, am armat ceva?!

* * *

La nunta de aur, reporterul întrebă:

- Care-i, domnule, secretul unei asemenea longevități într-un mariaj?
Arătând discret către consoartă, aceasta răspunde în șoaptă:
- Am lăsat-o numai pe ea să vorbească.

* * *

- Auzi chestie, Gicule! Șeful nostru are doar patru clase!
- Da, însă și patru case!

* * *

- Spirache!
- Da, dragă?
- Astăzi, este ziua non-violenței împotriva femeii!
- Serios?! Ei, atunci, te altoiesc mâine și pentru azi!

* * *

- Ai văzut, lordache, colegul tău a fost avansat, iar tu... stai ca mormolocu-n baltă!!
- Da, femeie, dar nu uita, Vasile e finul patronului!
- Atunci... cunună, botează și tu pe cineva și intră naibii în "familie"!

* * *

Dirigintele:
- Să se ridice imediat fumătorii din această clasă! Ce-i, Tănase?
- Ar fi mai simplu, dom' profesor, să se ridice în picioare doar cei care nu fumează...

* * *

- Nu înțeleg, amice, de ce trebuie să faci dragoste cu soția neapărat cu lumina aprinsă?
- Dacă o sting, începe să strige ca apucata: "Hai, Georgele! Nu te lăsa, Georgeleeee!!"
- Și... ce te deranjează?
- Mă deranjează, pentru că pe mine mă cheamă Ion!

* * *

Privind într-o unitate militară cum se înalță drapelul, o femeie trecută de prima tinerețe îi zice vecinei oftând:
- Uite-așa mă chinui și eu cu Grigore!

* * *

- Măi, omule, și când ajung în Franța, de cine să-nțreb?
- Întrebi de Șuțu.
- Da îl "cunoaște ăia" bre?
- La ce meserie are ăsta... e imposibil să nu-l cunoască cineva!

Ștefan Băiatu

Telefonul sună pițigăiat. Ies de sub duș, lăsând în urmă o dără înspumată.

- Alo, domnul Mișu? Aud o voce infernală. În apartamentul dvs. a fost plasată o bombă cu explozie întârziată. Ferește-te!

- Ce tot spui acolo, măi teroristule? mă răstesc eu la telefonul mut, pentru că, între timp, infernalul închisese.

Îmi revin din starea de uluială și încep să caut metodic. În cămară am terminat repede. Pe raft nu este decât un borcan cu muștar plin cu otravă pentru ploșnițe. Deodată, mi se pare că aud un ticăit înfundat.

- Aha, zic eu luminat, e o bombă cu ceas!

Îmi aplec urechea și călăuzit de auzul meu fin ajung, încet-încet, sub canapea. Mă strecorez abil, dau la o parte o ladă cu sticle goale, o funie cu usturoi, trei perechi de izmene negre și descopăr mașinăria. Este vechiul meu ceas deșteptător, care s-a stricat acum un an. În clipa aceasta ticăie mârșav. Îl iau cu maximă prudență și cu pași de felină mă îndrept spre fereastră. O deschid cu mâna stângă și cu dreapta arunc mașinăria cât mai departe cu puțință. Duc mâi-

nile la urechi. Nu se aude nicio explozie. În schimb, se aude un glas de babă:

- Văleu! Văleu! Mi-a spart proteza! O aveam amintire de la bărbatu-meu, Dumnezeu să-l ierte!

Un bărbat cu șapca roșie, ce plimbă zglobiu un landou doldora de varză murată, o consolează filozofic:

- Lasă, madam Gutuie, odată și odată, la fiecare ne vine ceasul! Iată că dumatăle și-a venit! Apropo! Anul acesta ai aerisit murăturile?

Eu îmi reiau căutările. Deschid frigiderul. Mare lucru nu găsesc: o felie de parizer, trei ouă, o cutie cu cremă de ghetete maro, câteva firimituri de brânză și un cap de scrumbie. Capul de scrumbie îl

am de la un prieten din Tulcea, care m-a vizitat acum doi ani. Deoarece m-a apucat o ușoară amețeală, trântesc repede ușa frigiderului. Prin peretele subțire, aud glasul poruncitor al doamnei Popescu, vecina de palier:

- Vasile, închide repede fereastra! Iar miroase de la combinat, deși s-a închis acum trei ani!

- Unde o fi bomba? mă întreb eu în continuare. Este cazul să mă grăbesc cu căutările. Atâta îmi mai trebuie: o explozie în apartament. Și așa este cam deranj!

Calc din greșeală în farfuria cu supă, pășesc salutar peste oala cu sarmale, evit în ultima clipă capcana pentru șobolani, izgonesc cu lovituri de picior patru pisici negre și pătrund în dormitor. Dau la o parte frânghia pe care atârnă cămășile și ciorapii murdari puși la uscat, în sfârșit, descopăr patul. În pat doarme Lili, soția celui mai bun și minunat prieten. O scutur îndelung și zbier din răspuțeri:

- Scoală, Lilișor! În casă a fost plasată o bombă!

Lili se întoarce pe partea cealaltă și cu glas dulce îmi zice pisicos:

- Mai lasă-mă să dorm puțin! Amorsează-mă peste două ore!

Mihai Frunză

De la una la alta

Cu pensia mică

E greu cu pensionarii, Căci de ești om necăjit, Chiar de dormi cu ochelarii, Nu visezi nimic... mărit.

Probleme cu soacra?

De ce să fii amărât, Când de fapt ai un folos: Soacra-ți ține de urât, Iar soția... de frumos.

Holteiu!

Singur cuc el se usucă, Că-n al căsniciei rol, N-a intrat cu vreo fătuică, Mai așteaptă încă-n..."hol".

Anunț pe poartă

(În atenția hoților cinștiți... cu băutură)

Cu intratul nu-s probleme, Căinele e blând, domol, Deci n-aveți de ce vă teme, Că eu n-am decât... pistol!

Nicolae Precupețu

Un duel la... 7 zile

Autoironie

Mic, colțos, talent trei game, Ce mi-am zis de mai mulți ani? Hai să fac și epigrame... Că tot n-am destui dușmani!

Stelian Filip (București)

Constatare

De când te-ai decis, în fine, Văd că nu-ți pierzi timpul-n hău, Cu dușmanii stai mai bine, Cu catrenele... mai rău!

Constantin Cristian

I-auzi una!

Legitimând o fată care "muncea" pe drumul de centură, polițistul întreabă:

- Unde zici că lucrezi dumneata?
- În construcții.
- Mai precis?
- Fac trotuarul!

* * *

- Și ce pictați, domnule?
- Îndeosebi, natură moartă.
- Aha... vă înțeleg. La vârsta dumneavoastră...

* * *

Agentul de circulație oprește o tânără blondă, și-i zice:
- Domnișoară, dumneata nu știi că strada se traversează numai prin locuri permise?
- Serios?! Și cui trebuie să-i cer voie?

Ștefan Băiatu

Rețetă de sezon

Se-așază evident, cât mai aproape Ca de-obicei, banala noastră oală Se pun apoi, spălați în patru ape De-un pol cartofi, mărime naturală;

Se-adăugă ca pentru gusturi fine Vreo câteva tomate de doi lei, Ardeiul gras ce-adastă prin vitrine Clienți mai groși ce-așteaptă să îi iei.

Și ceapa cea cu ifose-nfoiate De importanța EU-lui îngust, Că e "la preț" și-i musai în bucate, Precum și-un drob de sare, după gust;

De neglijat nu poate să rămâie Un nap tăiat în câteva bucăți Și sucul bine stors dintr-o lămâie, Un morcov ras și alte crudități;

De reținut și niscăi amănunte: Se gustă-n mici răstimpuri, după caz, În timp ce dă în clocote mărunte Cu focul, mult redus, la aragaz;

Deci pentru gospodina pricepută Acest atât de simplu preparat La preț de nici măcar o sută E deliciosul BORȘ DE ZARZAVAT.

Constantin Cristian

Desene de G. Ștefănescu

